

ஞானச்சுடர்

ஐப்பசி

மலர்

1999

விவரிப்பீடு

சுந்தர்தியான் ஆச்சீரம் தைவ தலைபண்டார்டும் புரவை

குறள் வழி

‘கூத்தாட்டு அவைக்குழாத் தற்றே
பெருஞ் செல்வம்
போக்கும் அதுவிளிந் தற்று.’”

பொருள்:-

பெரிய செல்வமானது கூத்தாட்டம் முடிந்ததும் கூட்டம் கலைவதைப் போல் செல்வமும் போய்விடும்.

ஸ்ரீ

அருணாசல அக்ஷர மணமாலை

நூல்

அருணாசலசிவ அருணாசலசிவ
அருணாசலசிவ அருணாசலசிவ!

- 96) விட்டிடிற் கட்டமாம் விட்டிடா துனையுயிர்
விட்டிட வருள்புரி யருணாசலா (அ)
- 97) வீடுவிட் டீர்த்துன் வீடுபுக்குப் பையவுன்
வீடுகாட் டினையரு ளருணாசலா (அ)
- 98) வெளிவிட்டே னுன்செயல் வெறித்திடா துன்னருள்
வெளிவிட் டெனைக்கா வருணாசலா (அ)
- 99) வேதாந் தத்தே வேறற விளங்கும்
வேதப் பொருளரு ளருணாசலா (அ)
- 100) வைதலை வாழ்த்தா வைத்தருட் குடியா
வைத்தெனை விடாதரு ளருணாசலா (அ)

[தொடரும்... --

1999 ஐப்பசி

பொருளடக்கம்

பக்கம்

1) மானுடத்தை மேன்மைப்படுத்தும்	
மாண்புமிகு கோட்பாடுகள்	1 - 6
2) சிந்தனைத் துளிரகள்	7 - 10
3) ஆத்மீகத்திற்கு ஆலயவணக்கம் தேவைதானா	11 - 13
4) தொடர்ந்து நின்ற தாய்	14 - 16
5) செயற்க்கும் செய்கை செய்திரன்	17 - 18
6) கூவுள் ஒன்றே	19 - 21
7) நிர்மலிய மகிமை	22 - 25
8) தீயவளி பற்றி ரமணமகரிஷி	26 - 27
9) முருகன் பெயருக்கு விளக்கங்கள்	28 - 33
10) சந்திதியான்	34 - 37
11) பாராட்டு விழா	38 - 40
மாணவர் பக்கம்	
12) குருவழிபாடு	41 - 43
13) Easy Way to Learn English (Part-21)	- 44

அன்பளிப்பு : மலர் ஒன்று 30/- ரூபா

வருட சந்தா தயார் செலவுடன் 385/- ரூபா.

சந்திதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரகவழிநர்.

அச்சுப் பதிப்பு : அச்சகம் - சந்திதியான் ஆச்சிரமம்

தொண்டைமாளாறு.

சந்நிதி வேலவா!

சந்நிதி வேலவா, உம்மை நாடிவரும்

அடியவர்களைக் காத்திடும் ஐயா

உம்மை நாடிவரும் அடியவர்களுக்கு

வரம் கொடுக்கும் செவ்வச்சந்நிதி அருள்

யிருப்பீ வேலவனே, அருள் புரிவாய்

நாடு நலம்பெற, மக்கள் மனநிம்மதியுடன்

வாழ, அமைதி நிலைபெற்றுச் சமாதானம்

பெற உரது ஆசிகளுக்கும் ஐயா!

உம்மை நாடிவரும் அடியவர்கள் தயர்

மனவேதனைகளைத் தீர்ப்பாய் ஐயா!

அப்புரியில் அடியவர்கள் பம்பரமாய்ச் சுழன்றழல் வதைத்

தயவாயிக் கடைபிழியால் நோக்கியருள்வாய் ஐயா!

சாம்பலாய்ப் போகும் ஜீவிதத்தை இத்

தாரணியில் தந்ததுவும் உம் ஐயா?

தேய்நியரும் உம் அடியவர்களுக்குத்

திருவாய் மலர்ந்து அருள்வாய் ஐயா!

வள்ளி - தெய்வானையோடு இணைந்து

வாழும் சந்நிதிவேலவா - வெற்றி வேலாயுதம்

எம்பெருமானே சரணம் ஐயா!

இம்மையிலும் மறுமையிலும் தின் பொற்கரங்களால்

அனைத்தே எனக்க காத்திடும் ஐயா!

தொண்டைமானாறு சந்நிதி வேலவனே

உம்மை நாடிவரும் அடியவர்களைக் காத்திடும் ஐயா!

'சமுதமணி' சி. சி. வரதராசா J. P.

“குணசக்தி”

புரட்டாதி மாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை:-

புரட்டாதி மாத மலருக்கான வெளியீட்டுவரையை ஒய்வுபெற்ற அதி பரும் சமாதான நிதியுத்யாயிய திரு. கணேசதாசன் அவர்கள் மேற்கொண்டார்கள்.

ஒவ்வொரு மனிதனின் உள்வாங்கிலும் சாரய உணர்ச்சியும் நிந்த வையும் இருக்கத்தொன் செய்கின்றது. ஆனாலும் ஏறு ஈல்வது, எணதர் செய்யலாம் என்று தீர்வானம் மேற்கொண்டு நல்ல பாஸதயில் செவ்வ தற்கு ஒரு தாண்டி தேவைப்படுகின்றது. அதுமட்டுமன்றி நல்லவற்றை தெளிவுபடுத்தவேண்டிய அவசியமும் இன்று ஏற்பட்டுள்ளது. இவற்றை எல்லாம் முடிவாக மாக்கள் மத்தியில் தனது சுடர்முலம் ஒளிர்ச்சி செய்கின்றது என தனது வெளியீட்டுரையில் குறிப்பிட்டார்.

மதிப்புரை -

இந்த மலருக்கான மதிப்புரையை வணமம் ஒன்றின் கல்வித்திணைக்களத்தில் உதவிக்கல்விப்பணிப்பாளராகக் கட வையாற்றும் திரு. எம். எஸ். தயானன் அவர்கள் மேற்கொண்டார்கள். இவர் ஆரம்பநிலை ஆச்சிர மத்தினுடைய அன்னதானப்பணியின் கிறப்பை பலகேரணங்கூறிவிருந்து தெளிவுபடுத்தினார்கள். அந்த அன்னதானத்துடன் சேர்த்து வித்தியா தாஸத்தைதும் மேற்கொண்டுவருவது இதனுடைய தனித்துவமாக உள்ள தென்பதையும் எடுத்துக்கூறினார்கள்.

சைவம் என்பதனை முதற் சொல்வாநிகொண்டு செயற்பட்டுக் கொண்டுருக்கும் இந்தப்பேரவை சைவசமயத்தவர்கள் பயனடையக்கூடிய தரமான பல கட்டுரைகளை வெளியீட்டுவருவதையும் கட்டிக்காட்டினார்கள்.

ஒவ்வொரு கட்டுரையையும் விமர்சனரீதியாய் மதிப்பிட்ட உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர் அவர்கள் மலர் தொடர்பான தனது ஆலோசனைகள் பலவற்றையும் எடுத்துக் கூறினார்கள்.

ஐப்பசி மாத சிறப்புப் பிரதி பெறுவோர்

திரு. சி. மகாலிங்கம்
(உறுப்பிட்டி, 14, தோ. கா. சங்க இயக்குனர்)

திரு. இ. வேசுப்பிரமணியம்
(மதுபரிபாலனைப் பகுதி, அவ்வாய்)

உரிமையாளர்
(கிருஷ்ணா ஸ்ரீராம், சங்கரணை)

திரு. ந. யோகரத்தினம்
(இலங்கை வங்கி, நெல்லியடி)

திரு. கோ. லோகநேரன்
(ஆசிரியர், அவ்வாய்)

திரு. அ. கணபதிப்பிள்ளை
(கிளைமுகாமையாளர், அச்சவேலி)

திருமதி கண்மணி கணபதிப்பிள்ளை
(மாவடிவளவு, பத்தமேலி)

திரு. S. கனகசுந்தரம்
(சிறுப்பிட்டி தெற்கு, சிறுப்பிட்டி)

திரு. பூ. நீத்தியானந்தம்
(சிறுப்பிட்டி தெற்கு, சிறுப்பிட்டி)

திரு. கந்தையா கணேஸ்
(சிறுப்பிட்டி தெற்கு, சிறுப்பிட்டி)

மாலாடத்தை மேன்மைப்படுத்துதல்

மாண்புமிகு கோட்பாடுகள்

(மகாபாரதத்திலிருந்து)

ம தி வெ ன் ற து

செவ்வகம்

[கொடர்ச்சி

விதூரர் தம்பிக்கை மிக்க உதவியாளன் ஒருவனைப் பாண்டவர் களிடம் அனுப்பி வைத்தார். அவன் உரங்கம் முதலியவ் அமைப்பதில் மிகவும் கைதேர்ந்தவன். அவன் சில நாட்களின் பின் பாண்டவர்களிடம் வந்து கோர்தான். விதூரர் அனுப்பியவனது உறுதிசெய்யும் வண்ணம் விதூ ரர் கூறிய சந்தேக மொழிகளைப் பாண்ட வர்களுக்கு உரைத்துவின்றான். பாண்டவர்களும் வந்த மனிதன் விதூரர் அனுப்பியவனை என்று முடிவு செய்து தக்க சமயத்தில் விதூரர் அம்பலிதனை அனுப்பியமைக்கு மிக வும் மிழிந்து அம்மனிதனைக் கொண்டு மிகவும் இரகசியமான முறையில் சுரங்கப் பாறை ஒன்றை அமைக்க முற்பட்டவர். நாட்கள் சென்றன. நரங்கம் மாணிகையினின்றும் பாண்டவர் வெளியேறி, நடுவனத்தை அடை யும் வண்ணம் அவைத்து முடிக்கப் பெற்றது. பாண்டவர்கள் வெகு விரைவில் அரக்கு மாணிகையினின்றும் தப்பிச் செல்லச் சந்தர்ப்பம் தோக் கிக் காத்திருந்தனர்.

குந்திகை விழமைபோல் ஏழை எனியவர்களும் பிராமணோத் தமர்களும் அன்னபிட்டுத் தன் கடமைகளைச் செய்த வண்ணம் இருந் தான். இவ்வாறு ஓராண்டுகாலம் ஓடிச்சென்றது. பரோசனன் மிகவும் மனக்கலிப்புடன் இருந்தான். பாண்டவர்கள் தன்னை தம்பித் தன்னுடன் வாழ்வது அவனுக்கு மிகவும் சந்தோஷமாக இருந்தது. ஒரு நாள் குந்தி தேவியிடம் அன்னம் பெற்றுப் பரிசீலிக்க வந்த வேடர் குடும்பம் ஒன்று இரவு நேரமாதலால் அன்று அந்மாளிகையிலேயே தங்கியிருந்தது. வீரந் துண்டகளைப்பால் தாயும் ஐந்து புதல்வர்களும் உறக்கிப் போய்விட்ட னர். பரோசனனும் மதுவை மிக அருந்தி மிகவும் உறக்கத்தில் ஆழ்ந் திருந்தான். தக்க சமயம் இதுவென உரைந்த யதிஷ்டரர், தம்பியருட னும் தாயுடனும், மாணிகையில் இருந்து வெளியேற முடிபு செய்து, மாணிகையின் மூன்புறமாகப் பிமல் மூலம் தலைவத்துப் பின்புறம் சென்று சுரங்கப்பாறைக்கு நடந்து சென்று வனத்தில் வரையப்பகுதியை அடைந் தனர்.

★ நன்றி கொடுவன் மனிதன், நன்றியுள்ளது தெய்வம். ★

மாவிலைக டிப்பற்றி விரிந்தது, எனிதில் டிப்பற்றும் தன்மைகளுடன் மாவிலைக அமைக்கப்பட்டனமையாலும், நகரமாதற்கும் உறங்கத்தில் அழிந்த திருந்த வேளையாழிடுத்தலமையாலும் மாவிலைக முற்றாக விரிந்து சாம் பராகியது. விடிந்ததும் மக்கள் மிக்கதுமருடன் மாவிலைகைய நோக்கி வந்தனர். பாண்டவர்கள் என்வ ஆணர்கள் என்பது அவர்களின் கவலைக்குக் காரணமாகவிடுந்தது. சீலைய அணைத்து உட்புறந்து மக்கள் பார்த்த வேளை வாயில் படியருவில் பிரேரணவனின் உடல் கருவில் கிடந்தது. உள்ளினை ஐந்து புதல்வர்களினதும் தாயின் உடலும் அருகருகே கருவிக் கிடந்தன. பாண்டவர்கள் இறந்துவிட்டவர்கள் என்றே மக்கள் பெரும் கவலை கொண்டனர். தாயுடன் ஐந்து புதல்வர்களும் இறந்து கிடந்தமை மக்களை அகலாறு நினைவாகும் தூண்டியது. மக்கள் பாண்டவர்களின் வீரத்தையும், பண்புகளையும் நினைத்து நினைத்துக் கவலை கொண்டனர். முடிவில் இச்செய்தியை அஷ்டிவாபுரத்திற்குக் தெரிவிக்கும் பெருநட்டு ஆட்கலை அனுப்பி வைத்தனர்.

பாண்டவர் இறந்தனர் என்ற செய்தியறிந்த திருதராஷ்டிரனின் உள்ளம் மகிழ்ந்தது. அதனால் மிகவும் கவலைப்பட்டவன் போல் முடித்து அச்செய்தியை விதுரர், பீஷ்மர் முதலாவோருக்கு அறிவித்தான். துரியோதனன், கர்னன், சதுனி என்போர் பாண்டவர்கள் இறந்தார்கள் என்பதனால் மிகக்களிப்படைந்தனர். பீஷ்மர் பெரும் கவலை கொண்டவராய் பாண்டவர்கட்கு சமக்கிரியைகள் செய்ய முனைந்தார். ஆனால், விதுரர் பாண்டவர்கள் இறந்திருக்கமாட்டார்கள் என்று பீஷ்மருக்கு ஆறுதல் கூறியார். நகரமக்கள் அனைவரும் மிக்க கவலை கொண்டு, துரியோதனனையும் திருதராஷ்டிரனையும் ஏலி இகழ்ந்தனர். நகரமே தன்பக்கடலில் மூழ்கியது.

துரியோதனின் செயல்கள் என்வென்பது அவர்களுக்கும் புரியாது பேராசையும், பொறாமைமும் எவ்விடம் குடி கொள்விறதோ அவ்விடமிருந்து சத்தியம், தர்மம் என்பவ விலகிவிடும். சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்க முடியாதலனால், எத்தனைகளையும் செய்ய முடியும். பேராசையும் பொறாமைமும் கொண்ட வன்னைநாளை துரியோதனன், பாண்டவர்களை நாட்டை விட்டு வெளியேற்றியதுடன் மட்டும் அமையாது தொடர்ந்து சென்று அவர்களை முடித்து அவர்களின் வாழ்விற்கு முற்றுப் புள்ளி வைக்கவும் முன்னே புரேரணனை அனுப்பி வைத்தான். ஆனால் எழுதிச் செல்லும் விதி மாறுவதில்லை. தர்மம் நிலைநாட்டப்பட வேண்டும் என்ற நியதி இருக்கும் போது அதர்மம் தலைதூக்குவது போல் தூக்கி முடிவில் தர்மமே வெல்லும் தர்மதேவதைதின் புதல்வனான விதுரர் மூலம் பாண்டவர்கள் காப்பாற்றப்பட்டது இதனால் நான் தர்மம் தன்மைகளைப் பலமாக விரித்து வைத்திருக்கிறது. ஆனால் நான்

★ குறிக்கோள் இல்லாத வாழ்க்கை வேலமனை வாழ்க்கை. ★

அதுணைக் கண்டுக்கொள்வதில்லை. தீமையின்வாழ்வாய புரோசனர் அரக்கு மரணியைவிடே இறந்து போகிறான் அதர்மத்துக்குத் துணைபோபவர்கள் இக்கடியே அடைவார்கள் என்பது வெள்ளிடை மலை. தர்மம் முன்றி அதர்மங்கள் நிறைந்த இக்கால கட்டத்தில் இப்பாழ்வான சின்னஞ் சிறுசம்பலங்களும் எவ்வாறு தர்மம் பாதுகார்கிறது, எவ்வாறு தர்மம் நிலைநிறுத்தப்படுகிறது, அதர்மத்திற்குத் துணைபோபவர்கள் எக்கதி அடைவர் என்பதனை நாம் உளங்கொள வேண்டும். பாரதத்தில் வரும் அத்தனை சிறுசம்பலங்களும் மிகநுட்பமாகப் பொருள் பொதிந்து விளங்குகின்றன. எனவே, பாரதத்தின் பன்முகளை வெவ்வேறும் என்ப ரீத்து வரும் தொடர்கள் எவ்வாறு எமக்குப் பாடம் போதிப்பவையாக அமையும் என்பதனை நாம் தொடர்ந்து வினாக்கூறவேமாக.

இருப்பன் வகம்

சிறுசம்பலத்தையினூடு தீமிடப்பட்ட அரக்கு மரணியைவிடேயும் வெளியேறிய பாண்டவர்கள் அடர்வளத்தை அடைந்தனர் முன்னேறி விரைவாக நடந்து செல்ல முடியாதவாறு மரங்களும் செடிகளும், கொடிகளும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப்பிணைந்து வளர்த்திருந்தன. பாண்டவர்களும் களைப்புற்றிருந்தனர். இதனைக் கண்டறந்து பீமன், தனது தாயைத் தேரள்களில் தூக்கினான். முன்னே விரைந்து சென்று மரங்கள் முதலாவவற்றைத் தனது கைகளினால் நிலக்கிப்பானை சுற்படுத்திச் செல்லவொலார். பீமனைத் தொடர்ந்து ஏழையபாண்டவர்களும் செல்லுமுற்றனர். நாட்டில் இருந்து வெகுதொலைவு இன்றுவிட வேண்டும் என்பதே அவர்களின் நோக்கமாகவிரிந்தது. மேலும் தொடர்ந்து நடந்த பாண்டவர்கள் மிகவும் களைப்படைந்தனர். எல்லோருக்கும் தாகம் உண்டாயிற்று. பீமன் மட்டும் களைப்படை யாது இருந்தான். அப்போது குந்திதேவி தன்சார் எடுக்க வசதி இருக்குமா என்று வினாவினாள். தாயின் தாகத்தால் மிக்க கவலையடைந்த பீமன் சுற்றுப்புறம் முழுவதையும் ஆராய்ந்தான். தூரத்தில் நீர்ப்பறவைகளின் பிரவார ஒலிகொப்பது புலனாயிற்று. எனவே எல்லோரையும் அல்லிடத்தில் அமர்த்து களைப்பாறும்படி கூறிய தான் தன்சார் கொண்டு வரும் பொருட்டுப் பறவைகளின் ஒலி வந்த திசையை நோக்கி தூக்கறுற்றான். தூரவுயரம் சென்றதும் நீர்நிலை ஒன்றை அடைந்தான். தான் முதலில் நீரருத்தித் தனது தாகத்தைத் தணித்துக் கொண்டவனாய்க் குளத்தில் இருந்து பறக்கித்தடுத்த தாமரை இலைகள் மூலம் நீர் கொணர்ந்து தாயினதும், சகோதரர்களினதும் தாகத்தைத் தணித்தான். மிகவும் களைப்படைந்த குந்திதேவியும் மற்றய பாண்டவர்களும் நீர் அருக்கியதும்

❦ வாழ்விலும் தாழ்விலும் இணை பிரிபாமல் இருங்கள். ❦

ஆயாசமேலீட்டால் தூங்கத் தவறுப்பட்டவர் அடர் வணம், என்னை அவர்களின் தூக்கத்திற்குப் பங்கம் ஏற்படாவதை, பீமன் தூக்கமின்றி அவர்களைக் காவல்செய்து தீன்றிருந்தான்.

இவர்கள் இவ்வாறு தங்கியிருந்த வனத்திலே "இடும்பன்" என்னும் கொடிய அரக்கன் தனது சோதனியாகிய 'இடும்பி' என்பாளுடன் வசித்து வந்தான். அவர்கள் மலிந மாமிசம் புசிப்பதில் நாட்டம் உள்ளவர்கள், பாண்டவர்கள் இருப்பதனை மோப்பாக்கியால் உணர்ந்த இடும்பன் தன் தங்கையை மோக்கிப் "பெண்ணே இவ்வனத்தில் மாணுடர் புத்தநுள்ளவர் போற் தெரிகிறது. உடனே சென்று அவர்களைப் பிடித்து வா இன்று நாம்குப் பெருவிருந்து கிடைக்கப் போகிறது" என்று மகிழ்வுடன் கூறலானான். உடனே இடும்பியும் மோப்பமறிந்து பாண்டவர் இருக்கும் திசை நோக்கி வரலானார் பாண்டவர்களை அண்டித்த இடும்பி ஓர் பெண்ணும் நான்கு ஆண்களும் உறக்கத்திலிருப்பதனையும் பிடிவும் பலம் பொருந்திய மலிநன் ஒருவன் அவர்களைக் தாவலி செய்து நிற்பதனையும் கண்ணுற்றான். பீமனின் பராக்கிரமத்தில் தவறு உள்ளத்தைப் பற்கொடுத்து அவன் மீது அன்பு உண்டாக பீமனைத் தான் மணம் செய்து இன்பமாய் வரழ வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவன் மனதில் தோன்றலாயிற்று. உடனே தனது அரக்க நுபத்தைத் தனது மானையினால் மாற்றி பிடிவும் அழகிய மாணுடப் பெண்ணின் உருவம் பெற்று செதுவார்ப் பீமனை அண்டித்தான். பீமன் அவன் வருவதைப் பார்த்து பிடிவும் சித்தனைவயப்பட்டவனாய் அவனுடன் உரையாட முற்படுகையில் அவன் மனை மோக்கி" வீரவே! நாய்கள் யார்? உறங்கும் இவர்கள் யார்? இவ்வனத்திலே அரக்கர்கள் வாழ்வது உமக்குத் தெரியாதா? அதுவுமன்றி இங்கு வாழும் அரக்கர்கள் நமது மிசம் புசிப்பவர்கள். நீங்கள் வந்திருப்பதை உணர்ந்த என் அண்ணன் உங்களைப் பிடித்து வரும்படி என்னை அனுப்பியுள்ளான். ஆனால் எனக்கு உங்களைக் கொல்ல மனம் வரவில்லை என்று கூறலுற்றான். அப்போது பீமன் "ஏ பெண்ணே நீயாராக இருப்பினும் எனக்கு அக்கரையில்லை உடனடியாக இவ்விடத்தை விட்டுச்செல்" என்று கூறினார். அதற்கு மறு மொழியாக இடும்பி "வீரவே எனக்கு உவந்து அன்பு ஏற்பட்டு விட்டது. நான் உமமை மணந்து உங்களுடன் வாழப்போகிறேன். எனவே என் அண்ணன் வருவதற்கு முன் தூரில் கொள்ளும் அவர்களை எழப்ப, நாம் என் அண்ணனிடம் அகப்படாமல் இவ்விடம் விட்டு விரைவாகச் செல்வோம். அவன் வந்தால் உங்கள் எல்லோரையும் கொண்டு புசித்து விடுவான்" என்று கூறலானான். இவ்வாறுகொண்ட கோபமடைந்த பீமன் "ஏ நீ என்னை யாசென்று நினைக்கிறாய், நான் உன்னை மணக்கவும் மாட்டேன், உன் அண்ணனுக்குப் பயப்படவும்

★ இறை நம்பிக்கைதான் ஆன்மிக வாழ்க்கையின் சாரம். ★

மாட்டேன் எனவே உடனடியாக இவ்விடத்தை விட்டுச்செல்" என்று கோபமாக சொல்கிறார்.

மாணிடலரப் பிடித்து வரச்சென்று தன் சகோதரி வருவதற்குத் தாமதிப்பதை உணர்ந்த இடும்பன் பாண்டவர்கள் இருக்கும் இடத்தை நோக்கிக் கோபத்துடன் விரையலானன் மாஸூட உருவெடுத்துத் தன் சகோதரி வந்த மாணிடலரன் உரையாடிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்ட இடும்பன் பெருநீர்தறமடைந்தவனாய் அரக்கர் குவத்துக்கே அவமானம் செய்தவன். ஏன் இவனுடன் உரையாடிக் கொண்டிருக்கிறார்? இதோ முதுவிலி அவனைக் கொல்லிறேன்" என்று பீமனுடன் சண்டை போட முயன்றான். சகோதரர்களினதும் தாயினதும் உறவுகம் கவலயாற்றுக்கும் பொருட்டுப் பீமன் இடும்பனைத் தனது கரங்களினால் இழுத்துக் கொண்டு கொஞ்சம் தாரத்துக்கு அப்பாற் சென்று அவனுடன் போரிட வானான். பெரும் மரங்களையும் விருட்சங்களையும் பிடிக்கியெடுத்து இருவரும் போதிக் கொண்டனர். பின்னர் ஒருவரை ஒருவரை வல்களினாலும் கால்களினாலும் தாக்கினர். இருவரும் சண்டைக்காது போரிட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.

ஆரவார ஒசைகள் கேட்டுப் பாண்டலரும் தராராரும் விழித்துக் கொண்டனர். தங்கள் அருகே அழிய இளம்பெண் ஒருத்தி நிற்பதைக் கண்ணுற்ற குந்திகேவலி "பெண்ணே நீயார்? ஏன் இங்கு நிற்கிறாய்? பீமனுடன் மல்புத்தம் செய்யும் அரக்கன் யார்? என்று வினாவினான் இடும்பி எவ்வாற்றறையும் எடுத்துரைத்துத் தனது விருப்பத்தையும் குந்திகேவலியும் தெரிவித்துக் கொண்டான். பீமன் கடுமையாக புத்தம் செய்தும் இடும்பனைக் கொல்லாடியாது இருப்பதைக் கண்ணுற்ற அரக்கன் பீமனுக்கு உதவும் பொருட்டு அவர்கள் புத்தம் செய்த இடத்திற்கு விரைந்து "பீமா போடிது புலரப்போடுறுது, அரக்கர்கள் சந்திரகாவலிகளில் அகிலபலம் பெறுவார்கள் அதனால் அவனை விரைவில் கொல். நான் உனக்கு உதவி புரியலா? என்று கேட்டான். அரக்கனின் உரைகனால் ஆக்கிராஷம் அவடந்த பீமன் மிகக் கோபமாக போரிட்டு இடும்பனைக் கொன்றான். இடும்பன் வதைப்பட்டதைக் கண்ட பாண்டவர்கள் மகிழ்ந்தனர். அவர்களுடன் சேர்ந்து இடும்பியும் மகிழ்ந்தான். யுதிஷ்டிரர் பீமனைப் பாராட்டி மகிழ்ந்தார். பின்பு இவ்விடத்தில் தயவியிருக்காது அப்பாற் சென்று தங்குவோம் என்று யுதிஷ்டிரர் சொல்கின்றதறிவினைக்க பாண்டவரும் குந்திகேவலியும் நடந்து சென்றனர். இடும்பியும் அவர்களுடன் கூடவே சென்றான்.

இடும்பி தம்மைத் தொடர்ந்து வருவதனைக் கண்ணுற்ற குந்திகேவலி "ஏன் பெண்ணே எங்களுடன் வருகிறாய்?" என்று வினாவினான் அப்போது இடும்பி தனது விருப்பத்தை எவ்வொருக்கும் தெரிவித்துக்

★ ஒருவன் ஒழியாக இருந்தால் தனது அவனுடையதுதான். ★

கொண்டான். அவரின் உரைகளைச் செவிமடுத்த பீமன் கோபமுற்ற வனாய் "மாயம் வல்ல அரக்க குலத்தவனே" வந்தானை புரிவதில் வல்லவர்களான அரக்கர் குலத்துப் பிறந்தவளான உன்னை நான் மாயப் பதா? முடியவேமுடியாது உன் அண்ணனைக் கொன்றது போல் உன் னையும் கொல்வினேன் பா! என்று அவனைக் கொல்ல முற்பட்டான். அப்போது யுதிஷ்டிரர் "பீமா! கோபம் கொள்ளாதே. சிவமுற்று வீரன் ஒருவன் பெண்ணைக் கொல்லலாமா? பொறு" என்று தடுத்தார். பின் னர் தாயுடனும் மற்றய சகோதரர்களுடனும் ஆலோசித்துப் பீமன் இடும் பையைய மணந்து கொள்ளும்படி பலித்தார். இரனால் அவர்களுக்கு ஓர் ஆண்குழந்தை பிறந்தது அவனுக்குக் "கடோதகஜன்" என்று நாமம் சூட்டினர் கடோதகஜன் பாய்ச்சர சூபமுடையவனாய்க் காணப் பட்டான். பிறந்தவுடனே அவன் பாண்டவர்களையும் குத்திதேவியையும் வணங்கி "இராவணனுக்கும் இந்திர ஸித்திவந்தும் நிரோண பலம் எனக் குண்டு, தேனவ ஏற்படிஸ் என்னை ஞானயுகன் நான் உங்களுக்கு உதவி செய்வேன்" என்று கூறி வடகிரை நோக்கிச் செல்லவானார். இடும்பியும் மகனுடன் சென்றார். அதன்பின்னர் பாண்டவர்கள் அக் கிருந்து புறப்பட்டுச் சென்று வேறொரு வனத்தில் வசித்து வந்தனர். அப்போது வியாசமகரிஷி பாண்டவர்களை வந்து சந்தித்தார்.

வியாச மகரிஷியின் வருகையால் உள்ளம் கனி கொண்ட பாண்ட வர்கள் அவரை வரவேற்று வணங்கி நின்றனர். அப்போது முனிவர் பெருமான் அவர்களை நோக்கி "பரதகுலநிலகங்களே துரியோதனனின் செயலையால் பெரும் துன்பமடைந்துள்ளீர்கள். ஊழ்வினை உய்களை இப்படித் துன்பப்படுத்துகிறது. பொறுமையுடன் இவ்வனத்திலே ஆறு மாறங்கள் மறைந்திருங்கள். அதன்பின்னர் அயலில் இருக்கும் வானுக்குச் சென்று உங்களை வெளிப்படுத்தாது மறைந்திருந்து வாழங்கள் அங்கு நான் உங்களைச் சந்திப்பேன். கவலையை மறந்து வாழப்பழகுங்கள் இன்னும் சிறிது காலத்தில் உங்கள் வாழ்க்கையில் அதிராபிக்கத்தக்க நல்ல முன்னேற்றம் திகழப்போகிறது. எனவே பொறுமையுடன் இருங் கள்" என்று ஆறுதல் கூறிச்சென்றார்.

பாண்டவர்களும் அவ்வனத்திலே ஆறுமாதம் தங்கியிருந்தனர். அப்போது வேதங்களைக் கற்றுத் தெளிந்தனர் இப்போது பாண்டவர் களின் உருவம் மாறுதலடைந்து விட்டது. ரிஷி குமாரர்கள் போன்று சடையும் தாடியும் மரவுரிடனும் வனத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டு அருகே இருக்கும் நூடொன்றை நோக்கி செல்லவாயினர்.

தொடரும்...

வேத்தூரு. வ. குமாரசாமிடையர்

★ உண்மை எங்கே இழுந்தாலும் அதை பின் தொடருங்கள். ★

சிந்தனைத் துளிர்கள்

எழுத்துக்களின் மொழிவளம்

அக ஒளி

பிறவிக்குருடனான ஒருவன் நான்கவறாது கிணம் தோளும் அரு கிழவன் ஆலயத்திற்கு சென்று தொண்டுகள் பல செய்வான். இறைவ லிடம் இத்தக் குருடன் வாழ வழிகாட்டு அம்மாதாயே அடுத்த பிறப்பி லாவது நல்வகையினைய அருள் பாலியுங்கள் என வேண்டிக் கொள் வான். பெற்றோருக்கும் வேதனை ஆனால் கல்விநிலையம் தெரியாத இவன் நல்வ முறையில் தாளம், மத்தளம், உடுக்கு, மேளம், ஆர் மோலியம் போன்ற இசைக்கருவிகள் இயக்கும் சக்தி கிடைத்துள்ளன இறைவன் அருளால் புறஒளி அற்ற இவனுக்கு அகஒளி ஒளிவிடத் தொடக் கியது. இதை அறியாத அகஒளி அற்று பலர் இவன் பகலில் தடியுடன் செல்வதையும், இரவில் மறாசையில் விளக்குடன் செல்வதையும் பார்த்து எனவர் செய்வார். நல்வ தி. காத்திரம் உள்ள இவன் தடியுடன் செல் கிறானே, பாம்பு, நாய்வந்தாறும் தெரியாதே. அப்படியிருக்க பாம்படிக்க தடியுடன் செல்கிறார் என்றும் உலாத்துக்கம்புடன் உலாவரச் செல் கிறார் என்று கூறிக் கேலி செய்வார்கள். இவ்வகக் குருடர்களின் வார்த்தைகளை காறில் வாங்காது காண் உண்டு, தன் தொண்டு உண்டு, தன் நிலையுண்டு என செவிடச் போல் சென்று இறைவலிடம் சொல்வான். வேண்டினால், அவன் அருளாய் அகவொளி பெற்ற நிலைக்கு வந்து கொண்டிருப்பதை யார் அறிவார்.

இவன் அரையில் வாழ்ந்த ஆணவம் அகந்தையுள்ள பணக்காரன் ஆம்பரமாக ஆவான் செல்வான், வணங்குவான், கிணமும் நைவேத் தியங்கள், பூசைகள் யாவும் சிறப்பாகச் செயல்படான் ஆலயக் குருக்கள், மற்றவர்கள் பெருமகிப்பு கொடுப்பார், குருடனை ஏழ்மை செய்பவர்கள் இப்பணக்காரனைக் கண்டதும் மதிப்பு மேளமும் சரவும் நிலவும், குரு டன் உருவாக்கிய பூமரத்தினிருந்தே பூப்பறித்து மாலை தொடுத்து இறைவனுக்குச் சாத்தினார்.

நாளடைவில் குருடன் சரியைத் தொண்டு செய்ய வந்தவன் படிப்படியாக இசைத் தொண்டும் புரியத்தொடங்கினான் இதைப்பார்த்த பெற்றோர் மற்றோர் ஏனாம் சொந்தவாயால் போற்றவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. பலவித அறதுகள், பழவகைகள் வைத்துப் பூசை செய்

அக்காளும் வரவேண்டும் அரிதியும் தூக்கூரது.

விக்கும் பணக்காரரின் வேண்டுகளை சிறமேற்கொண்ட, தாயார் தலைவனிடம் தினமும் இப்படி எல்லாம் ஆராதனை செய்கிறார். அன்புக்கு உபகாரம் செய்ய வேண்டாமா? ஏதாவது செய்யுங்கள் செல்வம் கூடினால் தினமும் சிறப்பாகச் செய்வானே என்றார். செய்வாய் என்றார் தலைவன்.

அதற்குமுன் இவர்களின் மனநிலையைக் காட்ட எல்லாவிட விவன் இந்தக் குருடன் பார்வை இல்லாதவன் இருளில் இருப்பவன் இரவில் விளக்கொளியுடன் செல்கிறானே எதற்கு இவனுக்கு விளக்கொளி என விசாரிப்போம் எனக் கூறி சிறுவர்களுக்காக மாறி முன் தோன்றி அப்பணை உமக்கு இரவுப் பகலும் ஒன்றுதானே இருக்கையே இருக்கின்றீர். ஆனால் இரவில் விளக்குடன் செல்கிறீர் இதனால் உனக்கு ஒருவித பயனும் இல்லையே பொல்லுடன் செல்கிறீர் பரம்பு போன்ற விஷ செந்துக்கள் வந்தாலும் நாய் வந்தாலும் உங்களுக்குத் தெரியாதே அப்படி இருக்க பொல்லு எதற்குக் கொண்டு செல்கிறீர் என்று கேட்டனர்.

குருடன் அவர்களை நோக்கி கண்பார்வை இருவரை நீங்கள் கூறும் புறப்பார்வை இல்லை. புறத்திலே இருள் சூழ்ந்துள்ளது ஆனால் எனது அகத்திலே இருள் அகன்ற விட்டது. அங்கு ஒளி உண்டு. பார்வை புண்பு ஆகவே நான் முற்பிறப்பில் செய்த கர்மவிளைக்கேற்ப இப்பிறப்பில் புறக்குருடனாகி விட்டேன். ஆனால் இறைவன் பிறவிக்குருடனாக இருக்கும் எனக்கு இறை தொண்டு செய்யும் வலிமையை சக்தியைத் தந்துள்ளான். ஆகவே எனது அகக்கண் ஒளியால் கவியறியு இவ்வாறு இருந்தாலும் இறைவனுக்கு பல தொண்டு செய்யும் அக ஒளியைத் தந்துள்ளான். புற ஒளியால் மற்றவற்றைப் பார்த்து பேராசைப்படுவதும் பொறாமைப்படுவதிலும் இருந்து காப்பாற்றியுள்ளான்.

நான் இருளில் சென்றே பழக்கப்பட்டவர். பார்வையுள்ளவர்கள் தங்களுக்கு யாவும் தெரியும் என்ற அகநகையினால் விளக்கின்றி இருளில் வந்து மோதப்பட்டு விழுந்து முறித்து அவனைப்படுகிறார்கள். அப்படி வந்து என்னைமோ தி வீறித்து அதன்பயனாக எனக்கு ஏதாவது கஸ்டம் ஏற்பட்டால் - என்செய்வது - யார் பார்ப்பது என்பதற்காக நான் கொண்டு வரும் வெளிச்சத்தில் எதுவித கஸ்டமும் இன்றி செயல்பட முடியும் அல்லவா? அவர்கள் தங்களுக்கு கண்பார்வை உண்டு என்றும் அகநகையில் இருட்டில் வந்து மோதிவிடுவார்கள் அதனால் எனது விளக்கு வெளிச்சத்தில் விளகிச்செல்வார்கள் அப்படி விளகிச் செல்வதால் எல்லோர்க்கும் நன்மையுண்டு அல்லவா அதற்காகவே கொண்டு செல்வேன் என்றான். விளக்கு அதற்காகவே ஆனால் பொல்லு எதற்கு அதுவா

★ கண்ணகியர் செவ்வீடு பெரும் புதுக்கு வறி. ★

அதனால் அதன் உதவியுடன் பாணதலில் உள்ள பொருட்களால் தட்டுப் படாமல் செல்ல முடியும் புதிதாக ஏதாவது இருந்தால் தட்டுப்படும் அகண்டன் மோதுப்படலோ தட்டுப்பட்டு விழலோ முடியாது தப்ப முடியும். அன்றியும் இக்காப்பொன்று ஏற்படுத்தும் சத்தத்தினால் மற்ற செந்துக்கள் தாங்கவாகவே ஒதுங்கிவிடும் என்பதினால் இருபகுதிக்கும் பாதுகாப்பு கிடைக்கிறது என்று கூறுவான்.

கண்டெட்ட கடவுள் உனது கண்ணையா மறைத்துவிட்டார் அம் படியிருக்க ஏன் அப்பா இப்படிச் கண்டப்பட்டு நீர் காற்றுநிறாய் கட்டு கிறார். இப்படிச் செய்யும் உனக்கு கண் தெரியுமானால் எவ்வளவு அழகாக புனிதமாகச் செய்வார் அப்பா என்றார். நடப்பவைவயாவும் நன்மைக்கே என்பதுபோல் கண்பார்க்கவையை தராது விடாமையால் தானே எனக்கு எதுவும் தெரிவதில்லை. இகனால் போட்டி, பொறாமை, எரிச் சல், சண்டை சச்சரவுகள் தோன்றும். கண் தெரியாதபடியால் எதுவித பிரச்சினையும் இன்று எனது தோஷடை செய்கிறேன். இறைவன் புற ஓலியை தரவில்லாதுமே முக்கியமாக நேனவயாவு அகண்டி தந்துள்ளார். ஆகவே பெரும்பாக்கியம் என்றான். அடுத்த பிரப்பிலாவது நல்லகதி இறைவனைப் பிரியாது அவருக்கு தொண்டு செய்ய அருள் பாணிக்கால் போதும். அதுவே அடிமேளாரிய அத்தகன் வேண்டுவது என்றால் முடிந்த தொண்டைச் செய்கிறேன் என்றான்.

பாணக்காரனோ இன்னும் பாணம் வேண்டும் இராஜவாழ்க்கை வாழ வேண்டும் சகவரும் தாக்குக் கீழ் கிற்ப்பாடித்து நடக்க வேண்டும் எனவே செல்வமும் செல்வாக்கும் விரும்பியே செய்கிறான். சரி உமது ஆசைப் படியே செல்வம் கொடுக்கிறேன் பவன்படி பெற்றுக்கொள்ளட்டும் என்றார் இறைவன். இவர்கள் வரும் வழியில் பொன்முடிச்சொப் போட்டார். பூசை முடித்து மகமன்கள் பெற்றுக்கொண்டு வரும் வழியில் அகந் னைதலால் ஏகாந்தம் ஏற்பட இத்தக்குருடன் பெரிய சாதனைப்பாண்டி கிறான். அவன் தடியுடன் நடக்கிறான். நான் தடியில்வமால் நடப்பேன் பாணதவறாது செல்வேன் என்று பொன்முடிச்சிருக்கும் இடத்திற்கு கிட்டவா கண்டடி நடக்கான். இச்செயலால் அவனது கண்ணில் பொன் முடிச்சு தென்பட முடியவில்லை. பின்னால் வந்த அத்தகன் கையில் தட் டுப்பட ஆனது அவன் பெற்றுச்சென்று வறுமையில் வாடிய அவனது பெற் றார் கோதரம் தன்னிலையடைவ வழி சமைத்துள்ளதுடன் ஆலயத்தில் பல நிரூப்பவர்களைச் செலவித்தான். தேவி இப்போ பார்க்கிறாயா? உன் விருப்பப்படியே செல்வத்தை கொடுத்தேன் அந்தவாத ஏகாந்தம் கண்ணை மறைத்து விட்டது. இருதய கந்தம் வீசவாசம் செல்வம் கிடைக்கும் நிலை ஏற்பட்டது. அனைத்துக் கிடைத்தால் மாடிவிடுகட்டிடுவான் இன்னும்

அதனைத் கூடும் அந்தகனோ திருப்பணி வேலைகள் செய்கின்றான். இதைத்தொண்டு கூடுகிறது. பார்த்தாயா மின்னுவதெல்லாம் பொன்னல்ல. வெண்கலத்தைக் கண்டு மயங்காதே என இறைவன் கூறினான்.

இதையறிந்த பணக்காரன் அதிரப்பட்டான். பொறானமப்பட்டான் கண்கெட்டமீன் சூரிய நமஸ்காரம் எதற்கு எனது அகந்தையால் தானே அவனுக்கு இத்தினை ஏற்பட்டது. அமைதியாகச் சிந்தித்தான். வேதனைபய விடுத்தான். கண்ணிருந்தும் குருடானேன். அவனுக்கு அகவொளி உண்டு கயிறிழிவையம் தெரியாதான் உடுத்து, மகிதளம் ஆர்மோனியம் போன்ற இசைக்கருவியை பயன்படுத்துகிறான், பாடுகிறான் பார்வை உள்ளவர் போல நீர் மொண்டு மரங்களுக்கு வற்றுக்கி தான். கூட்டுகிறான் இறைவன் அவனுக்கு அகவொளி கொடுத்து அருள் பாலித்துள்ளார் போலும் இய்வருளை செல்லத்தால், புகழ், சீர்த்தி, குலத்தால் பெற்றடியாது இச்செல்வம் புகழ், உற்றார், உறவினர், மனை, மக்கள் எதுவும் வரமாட்டாது. அவன் அருள்தான் நற்கதி அனை வலைக்கும் என்பதை உணர்ந்து எனது அகக்கண்ணைத் திறந்து விட்டாய் என அந்தகன் காலில் வீழ்ந்தான் மற்றவர்களுக்கு நற்போதனை செய்தான் தொண்டுகள் செய்ய உற்சாகம் கூட்ட தொடங்கினான் தானும் செய்தான்.

கணபாலகவரிகள்

நீங்கள் உங்கள் உடல், மனம், உடமைகள் அனைத்தையும் இறைவனின் தொண்டிற்காகப் பயன்படுத்த வேண்டும். அமைதியாக உட்பார்ந்து கொண்டு வெறுமனே ஜபம் செய்தால் மட்டும் போதாது.

★ எப்போதும் மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கும் நினைவில் இரு. ★

ஆதீகத்தீர்த ஆஸய வணக்கம் தேவதாளா?

சுன்றளித் தழிக்குஞ் செய்கைக் கெடுவா மயனாய் மரலாய்
ஆன்றளி சறுமாய்த் தானே யவந்த முர்க்தியுமாய் நிற்கும்
பூன்றமுத் தறுமா யின்பப் புணரியா தவனாய் நாளும்
தொன்றிய விமல போத சொலுபத்தைப் பணிகின்றேனே.

சிஞ்ஷடி ஸ்திதி சங்காரம் என்றும் முத்தொழிற்கும் வதுவாகிய பிரம்மலுமாயும் விஷ்ணுவாகியும் மாய்சிவையுள்ள உருத்திரவாகியும் இவ்ஹும் அனேக வடிவங்களாகியும் இருக்கின்ற பூணாமான முத்தலாமாசியும் ஆனந்த சாதத்திரத்தில் உதிக்கும் ஞான சூரியனாகியும் சதோதய மாகியும் கத்த சைதன்ஸியமான பிரம்மஸ்வரூபத்தை வணங்குகின்றேன்.

கனது ஸ்புராணமெய்வாத் தனது வடிவமாக விளங்கும் என்பதால் 'அயனாய் மாய யான்று வீசணுமாய்த் தானேயானந்த முத்தீயுமாய் நிற்கும் ஞலுவும் பேரின்ப விளக்கனாதன்யம்' என்பர். 'இன்பப்புணரியா தவர் எனவும் உற்பத்தி வயங்கலின்று விளங்கின கத்த சைக்காவியம் என்பவர் நாளும் தொன்றியவிமல போத சொலுபம் எனவும் கூறினார்.

மர்வம் பிரமாயம் என்றும் உபதேவ வாக்யேயபடிக்கு ஸ்வரூப சாஷ்டகங்காரமான் கத்த சைத்தநாலியத்தை துதி செய்ததாம்.

ஓசை உள்ள கல்வையீர் சை கது இரண்டாய் சொதுமே
வாசலில் பதிதகல்வை மலுங்கவே மிதிக்கிரீர்
பூசனைக்கு வைத்த கல்வில் பூவும் நீரும் சாத்துரீர்
சசனுக்கு உகந்தகல் எந்தக்கல்லு சொல்லுமே.

ஒரு சிற்பாராளர் குற்றமில்லாத சாக்திர விதிசங்குகமவாக கல்வைத் தேர்ந்தெடுத்து ஆஸயத்தில் பிரதீஸ்தை சொவதற்கு ஆசாரியன் சொடுத்த அவலு பிரமாயனத்தின் படிக்கு கிவபெருமாளோ விநாயகரோ சப்பிரமலியாரரோ வேண்டிய உருவத்தை நடடிப்பார்த்தோ ஓசியுள்ள கல்வைத் தேர்ந்தெடுக்கும் போது ஒரு பாதுககலில் உருவம் அலாமயிறது. மதுபாதி கல்வாழிக்கப்படுகிறது கழித்த பாசம் வீட்டில் மிதிகல்வாக வைக்கப்படுகிறது விக்கிரகம் அடித்தகலில் பூவும் தவ்வாய் னன்றி பூசனைக்குரிய கல்வா கழித்து சசனென்று வணங்குகின்றீர் இதில்

★ வணக்கமுள்ளவன் உயர்நிலைமை அடைவான். ★

ரிதிகல்வாக் எனவக்த பாதிக்கல்துற் றசர்வன்று பூவும் தன்னளி ணற்றிய மறு பாதிக்கல்தும் ஒன்றே தன்னது இரண்டலவே எனவே தன்னளி அறிக்க பேரறிவுவர்கள் ஞானிகள் தான் கல்விக் கருபங் களை செய்து ஆலாங்கனில் பிரதிஸ்டை செய்து உண்மையை உரை முடியாத ஆக்கங்கள் இப்பிறவியினிருந்து கடைத்தீதறி உய்யும் பொருட்டு மனநிரங்கி வீக்கிரக வழிபாட்டு முறையையும் தத்துவத்தையும் ஆலாம் அமைக்கும் அளவு பிரமாணங்களையும் அறுதியிட்டுக் கூறிக் சென் றனர். அது பின்வருமாறு இயற்கையின் பேரருளால் அண்டசராசரங் களுக்குக் கருப்பொருளாய் என்னும் அழியாப் பஞ்ச பூதங்களால் பிறுதுளி அப்பு, நீதய, வாயு, ஆகாசம் என நாமம் பூண்டு தனித்துப் பரத்தும் விநீத் தும் முடிவுற் றோற்றமும் அழியமுடியாமல் வடிவமாய் இயங்கும் மகா சக்தியின் பேரருளால் மனிதன் முதல் உயர்வன் வறாக வரவனைப் பிறிடு புக்கள் எடுத்து இருவினைகளுக்காட்ப்பட்டு அவதிப்பாரும் ஆன்மரக்கள் றடேறும் பொருட்டு இறைவன் மனமரங்கி பரப்பிரமம் என்ற நிலை யிலிருந்து சிதிரங்கி படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், அருளல் என்ற ஐந்து நிருத்தியங்க்கள்செய்வதற்கென்றே நிருஷ்ணமிரங்கி பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேஸ்வரன், சதாவிவம் என்ற சிறுவருவங்க்கள் எடுத்து பேரருள் புரிவீன்றார். ஆன்ம றடேற்றும் பெறவகற்கு ஆன்மாக்கலிற் றிறந்த பிறப்பெடுத்த மனிதர்களுள் பேரருளாளர் களால் ஞானிகள் சித் தங்கள் அருளாளர்கள் மனமிரங்கி ஆகிரியர்கள் மாணவர்கள் கல்வி மூலம் அறிவு ஒழுக்கத்தவதப் புகட்டுவதுபோல ஞானிகள் அறிவுபவர் கள் அறிவிற் குறைத்தவர்கள் ஆன்ம றடேற்றும் பெற வழி தெரியாத வர்களுக்கு உருவ வணக்கம் மூலம் உய்யும் பொருட்டு ஆலயம் அமைத்து இறைவனை கல்வில் செய்து பிரதிஸ்டை செய்து சொல்லப்பட்ட விதிப் பிரமாணம் குருமூலம் அஷ்டபந்தனை மருத்துசாத்தி கெட்டிக்கவே கும்பா ரிஷேகஞ் செய்து வணக்கத்திற்குரிய ஆலயமாக ஆக்க வேண்டும். சில சமய வழிபாட்டினர்கள், உருவ வழிடாடுகலை ஏற்க மறுகிறார்கள்.

இந்து சமய வழிபாட்டு முறையில் பூஸ்யமே பூரணத்துவம் என்ற கோட்பாட்டின் கடிப்படைகளில் ஒன்றும் இல்லாத பொருள் ஒன்றினால் பூரணத்துவம் பெறுவதது நினைநிலி தேங்கும் தன்வன்றை தன்னளிர் வன்றும் அறுதந்த விதயான கலை நிறம் உடையது அதன் ஆழம் பரப்பு வன்று அறிய முயற்சி செய்தால் அறியமுடியும் ஆனால் சமுத்திரத்தின் ஆழம் அகலம் என்பதனை அறிய முடியாததைப்போல ஒருவர் தன்னை இயக்கி வரும் ஆன்மாவை கண்ணால் பார்க்க முடியாவிட்டாலும் இயற்கையின் கால மாற்றத்திற்கேற்றபடி ஒத்துறைத்து எதிர் வினை வகலினால் தணக்கு இயற்கையின் சிற்றகத்திற்கு ஆளாவேனோ என்பதை அறிந்து விவகி நடந்து கொள்ளடிருப்பர். இவைகளைவ்வாம் எங்கள்

★ ஆன்மா, ஆதி அந்தமற்றது அது ஞான சொருபம். ★

நினைப்பால் நினைவுகளால் வருவன அவ்வ எங்களை எல்லாம் உள்ளி
 குந்து ஆட்டுவிக்கும் ஆத்மா என்ற இரகசியம் பொருளான சீவாத்மா
 என்பதை நித்தவணக்கு எடுக்க வேண்டும் சீவாத்மா தனக்கென்று போர்
 வைவை எடுத்து அப்போர்வையிலுள் ஒளிந்திருந்து தன்னைக்காட்டாது
 மூத்தொழில் புரிந்து கொண்டு ஒரு உலகை ஆட்சி செய்வது போல
 இயற்கை என்ற பேருருவர் நிபுணமகன் உலகம் என்ற உரு எடுத்து அதி
 ருள் தான் ஒழிந்திருந்து மூத்து பூதங்கள் அண்ட சாராசரணங்கள் உள்
 ளடக்கியும் அதற்கு அப்பாறுக்குக்கப்பாறுமாய் நின்று பரமாத்மா,
 சீவாத்மா ஒன்றான பொருள் என்பதை ஒருவரும் அறிபாரால் நிற்பதை
 பாசம் என்ற மயக்கத்தினால் மலிமத்து உலகத்தவமனைத்திற்கும்
 தானே அதிபதி என்பதை அறிந்த ஞானிகளுக்கு பசுபதி என்றும் அறி
 யாத அஞ்ஞானிகளுக்கு பசுபதி + பாசம் என்ற மயக்கமுமாய் வித்தி
 யித்து நின்று ஆட்டி ரொடுகிறான்.

அனாநி மூத்தனராகிய முதல்வன் அனாநி பெளத்தீகனாகிய
 ஆன்மாக்களின் கன்மத்திற்கிடாகப் பலசமயங்களை வேதத்தில் வருத்து
 வைத்தனர். அவ்வேதம் காரணமாகவே அவ்வச் சமயத்தினர்கட்கு
 ஏற்பட்டுள்ள சாத்திரங்களும் பலவாயின அவ்வச்சாத்திரங்களிற் பிரதி
 பாதிக்கப்படும் ஆன்ம இலக்கணங்களையும் அனாநி இலக்கணங்
 ளையும் பரமாத்மா இலக்கணங்களையும் தெரிந்து கொள்வதற்குக் கூறப்
 பட்டுள்ள விஷயங்கள் அவ்வச் சமயங்கட்கு ஏற்றவாறு பரிபரணா
 கஸப்பினால் கலபத்தில் அறிதற்கு ஏவாதபடியிருக்கின்றமையினால்
 கருதி அவ்வச் சமயங்களில் எல்லவர்களாகிய பெரிசீயனர்கள் தங்கள்
 தங்களுக்கு உரிய சாத்திரங்களுக்குச் சோபனமான எளிய வசனநடையில்
 சிவப்பிரகாச கட்டளை, திருவரவயக் கட்டளை வேதாந்தத் தத்துவக்
 கட்டளை ஆறாநாடி தீவோற்பக்தி சிந்தாமணித்தத்துவ சீடிகை,
 ஞானசீகட்டளை, தத்துவாயிர்தர்கட்டளை, நாநா சீவனாதக் கட்டளை,
 வேதாந்ததசகாரியக் கட்டளை, உபதொரித்தரத்தக்கட்டளை, சித்தாந்த
 தத்துவலக்ஷணம் ஆகிய இவைகளைச் சிறுசிறு நூல்களாகவே எழுதினர்
 ளனர். இந்நூல்கள் பெரும்பாலும் கட்டளைகள் என்கிற பெயரினால்
 வழங்கி வருகின்றன. இவைகளுள் சில சுத்தர்த்து விதிகளுக்கும் சிலவே
 வரத்து விதிகளுக்கும் உரியளவாய் இக்கட்டளைகள் சித்தாந்தத்தில்
 ஒன்றுக்கு கொன்று மாறுபட்டனவே யாராயினும் தங்கள் தங்கள்
 சமய உண்மைகளை ஆராய புகுவீனார் மற்றச் சமயத்தினர் கொள்கை
 யினையும் அறிந்து கொள்ள வேண்டியது மிகமிக நலமாதலின் இரு
 வகைப்பட இப்பதினனார்க்கு கட்டளைகளையும் ஒன்று கோத்து
 அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன.

இது கட்டளைக் கொத்திலிருந்து

சீவம்

தொடர்ந்து தீன்ற தாய்

மாரீக்துரிடமென்றும் ஒரு தீக்கமற தீமைத்து சிற்பது இறை. அது தாய் குடும்பமெல்லாம் கடந்தது ஆனால் ஆண்டுகொடுகள் போல் கொண்ட பெருங்கருணையினால். அவர்களுக்கு அடப்பாக்கடிய முறையில் இறங்கி வருகிறது. வடிவமெல்லாம் கடந்த பொருள் திருவடிமம் காங்கி வருகிறது. பெயர் கடந்த பொருள் பெயரும் தாக்கி வருகிறது.

“ஒரு தாயும் ஒருவரும் ஒன்றாயினாந்து ஆரீரம்
 திருதாயும் பாடி தாய் தெள்ளேனம் கொட்டாமோ”

என்பது மணிலாசகம். அதனுடைய கருணையில் பெருமையை உவமையால் விளக்க முடியாது. ஆனால் உவமிக்கப்படுகிற பொருளை விட உவமை உயர்ந்த பொருளாய் இருக்க வேண்டும். இறைகாண்டைய பெருங்கருணைக்கு உவமையாக ஒரு பொருளைச் சொல்ல வேண்டுமானால் அதனைவிட உயர்ந்த பொருள் இருக்க வேண்டுமோ? எனவே அதனைத் தனிப்பெருங்கருணையாக நினைந்து போற்றும் நிலையில் அதற்கு உவமை சொல்ல இயலாது.

“திருவடியில்லி” என்பார் அப்பர் பெருமான் ஆனால் அருளாளர்கள் தங்கள் ஆராம காரணமாக உவமை கடந்த பொருளுக்கும் உவமைகள் சொல்லார்கள். உலகியலில் உள்ள உவமைகளை எடுத்துக் காட்டுவார்கள். தாய் ஒருத்தி தன் குழந்தை போல் உள்ள அன்பின் காரணமாக எத்தனைகால இயாக்கணையெல்லாம் செய்கின்றாள்! அதற்கு குறிப்பறிந்து பால் தருகிறாள். உணவு தருகிறாள். அதற்கு நோய் வந்தால் மருந்து தருகிறாள். செவ்வளைகளில் முழந்தைக்காகத் தாயின் மருந்தும் உண்கிறாள். எனவே அருளாளர்கள் உலகியலிலே காணப்படும் ஒப்புயர்வற்ற தாயன்பின் பெருமையை இறைவன் ஆன்ம கோடுகள் போல் சொரியும் கருணைக்கு உவமையாக எடுத்துக் காட்டுவார்கள். உருவக் மாக்கவும் காட்டுவார்கள்.

“அப்பன் நீ அம்மை நீ”
 “சன்றானுமாய் எனக்கெத்தையுமாய்”
 “அன்னை உணக்காளாய்”

என்பன அருளையாள தேவாரத் திருவாக்குக்கள்.

“அம்மைபோ அப்பா”
 “தாயேவாகி வளர்த்தனை போற்றி”
 என்பன திருவாசகத்தின் துணிகள்.

★ நேசயாச சேயற்படு; விசேஷத்தையக் கடைப்பிடி. ★

உலகியலில் தாய் தன்செய் மேல் காட்டும் அன்பைவிட, ஆன்ம கோடிகள்கேயில் இறைவன் பொழியும் பேரருள் மிகமிக உயர்ந்தது. ஐறாவர் ஒருபிறையிலே ஒரு சூழிப்பிட்ட காலம் நான் தாயன்மை உணர் வாய். மேலும் மாண்பும் குறைபாடுடையது அக்குறைபாடு காரணமாக தாயன்பிலும் குறைகள் ஏற்படலாம். இறைவனது திருவருட்சத்தியே அம்பிகை. இறைவன் திருவருட்சத்தியோடு அந்நீண்டதாக இரண்டறக் கலத்திருக்கின்றான். அத்திருவருட்சத்தியையே தாயோ பிறவிகள் தோறும் தொடர்ந்து நின்று ஆன்ம கோடிகளுக்குப் பேரருள் புரிகின்றான். "தொடர்ந்து நின்ற தாய்" என்பார் அப்பர் சுவாமிகள். எனவே அத் திருவருட்சத்தி நம்மால் காட்டுகின்ற பேருக்ருணை மிகமிக உயர்ந்தது.

எனவே அருளாளர்கள்

"தாயினும் தலை தலைவர்"

"பால் தினைத்தரட்டும் தாயினும் காண்ப்பரிந்து"

என்றென்பார் அத்திருவருணை விடந்து போற்றுவார்கள். உருகி உருகி ஏத்துலகர்கள்.

திருவருட்சத்தியே பிரேரிக்கிற சத்தி உலகியலிலே தந்தையிடம் எதனையாவது பெறவேண்டி நிற்கும் குழந்தை தாயுடனே சென்று தன் னையை அணுகி. தாயின் பரிந்துரையோடு தந்தையிடம் பெறவேண்டி யதைக் கேட்டுப் பெறுகிறது. திருவருட்சத்தியே இறைவனிடம் நம்மை இசைவிக்கும் "தாயொடு சென்று தானையைக் கூடி" என்பது நமது சாத் தர்கள் காட்டும் தெறி. இத்தத் திருவருட்சத்தியாகிய தாய் நமக்காசத் தலம் செய்கின்றாள். இதனைக் சந்தபரணம் தெரியப்பட எடுத்துக் காட்டும். அம்பிகை தலம் செய்வதற்கு இறைவனிடம் அனுமதி கேட் கின்றாள். இறைவனை அவாதித்த அபசாரம் புரிந்த தக்கனுக்கு மக னாயிருந்த தன் குற்றம் தீவிர பிராயச்சித்தமாக - தலம் புரிய வேண்டு மென்கிறாள். ஆகவே இறைவனோ அம்பிகையைப் பாத்து, "சர்வ லோகஸ்தரீணம் எம்மேகி முகிர்த்த பக்தி செறுத்துபவர்களில் உள்லைப் போல் யாரும் இல்லை. எனவே நீ தலம் புரிவதற்குக் காரணம் வேறு ண்டு. உலகில் உள்ள சர்வாண்மக்களும் உயறு பிள்ளைகள். அவர்கள் திருவருள் பெறவேண்டு மென்று நீ அவர்களுக்காகத் தலம் புரிகின்றாய்" என்று கூறியருளுகின்றாள்.

"பக்தியை எம்மேகி முகிர்த்த பண்பினார்

சத்தியே நிள்ளிகர் சகத்தி வில்லைநீ

இத்திறம் முயலாத வெண்ணை தீர்த்தநீன்

புத்திரர் வீடுறு பொருட்டும் போலுமால்"

என்கிறார் கச்சியப்பாரூரணிகர்

கடன் ஏழைக்கு நீருக்கும் முதல் குழந்தை

இத்தகைய திருவருட்ரத்தீசைய வழிபட்டால் இம்மைப்பயனும் மறுமைப் பயனும் கிட்டும். இம்மைக்கு வேண்டிய கன்னியும் செல்வமும் வீரமும் கிட்டும். உலகியல் வாழ்வில் இவை மூன்றும் கிட்டினால் வெற்றி கிட்டும் இதனையே நவராத்திரி வீரதழும் அதனைத்தொடரும் விஜய தசரியும் குறிக்கும். அன்னையாலிய எம் பெருமாட்டியை இறைநற் றோம் அவள் மூலமாக எமது பரமபிதாவாகிய சிவபரம்பொருளின் திருவருளைப் பெறுவோம். இம்மைக்கு வேண்டியவற்றையும் மறுமைக்கு வேண்டியவற்றையும் பெறுவோம். பொண்ணும் மெய்ப்பொருளும், போக மும் திருவும் பெற்றுப் பெருவாழ்வு வாழ்வோமாக.

ச. விநாயகமூர்த்தி

நல்ல நூல்கள் நலம் தரும்

நூல்கட்டிக் கோணலை நீக்கிய மரங்கள் மானிசைகளிலும் கோயில்களிலும் நிழலில் சுட்டடத்தில் திகழ்ந்து எவ்வளவு பூசிய பரபலப்புடன் இருக்கும். அதுபோல் நீதி நூல்களைத் தட்டி மனதின் கோணலை நீக்கிய மனிதர்கள் உயர்ந்த பதவி களில் அமர்ந்து பல்வாராலும் மதிக்கப் பெறுவர். நூல்கட்டிக் கோணலை நீக்காது மரங்கள் வீறகுத் தொட்டியில் வெயிலில் கிடந்து மரையில் நனைந்து அடுப்பில் எரிக்கப்படும். அதே போல் அற நூல்களுடன் பழகாதவர் பல்வாராலும் பழிக்கப் பட்டுத் தாழ்வடைவர்.

நூலின் அளவுதான் நுண்ணறிவின் அளவு ஆகும். நல்ல நூல்களைக் கற்றுத்தோறும் அறிவு நுணுதி நலம் பெறும். இறைவன் கற்றவர் விழுங்கும் சுற்பகக்கனி கல்லா மனத்துடன் நிவ்வாத்தன்மையன்.

'ஞானசக்தி' புரட்டாதிமாந வெளிப்பீட்டில்
சுழகரீலாதி கா. கணேசதாபன் அவர்கள்

பெரியோர்களைத் துணையாகக் கொண்டு வாழ்க.

செயற்களும் செய்கை செய்தீர்

செயற்களும் செய்கை செய்தீர்

நீய்மாழ்வார், ஞானசம்பந்தர் முதல் மகாத்மகாசுந்தரிவரை பெரிய காரியங்களைச் செய்திருப்பீளும் தூய்மை அலறுறைச் செய்ததாகக் கருதியதே இல்லை. அர்வம் கொண்டுமின்மை, உய்வுள்ள மக்கள் அனைவரிலும் தாம் கிறானவர்களுளவே கருணைகள். பணியுமாம் என்பும் பெருமை என்று குறளை வாழ்த்து காட்டிய பெருமை இல்லாக்கப் பெரியார் அனைவருக்குமுண்டு.

ஒருவர் செய்ய இயலாது விழிக்கின்ற செயலை மற்றொருவர் எளிதாக்கச் செய்து விடுமுலைக் காண்டிறோம். நீரின் மேல் நடத்தலையும், நெருப்பின் மேல் திருத்தலையும், வேறு ஒருவர் மாணாமல் உலகத்தில் உலாவுதலையும்கூட, எளிதான செயல்கள் என்றே தாயுமானவர் கறு கின்றார்.

இவைகள் எரிய செயல்கள் என்றால் அரிய செயல்கள் யாவை? இதற்கும் தாயுமானவரே விடை கூறுகின்றார். சிந்தையை அடக்கியே கம்மா இருக்கின்ற திறம் அரிது. என்று அவர் கூறும் பொழுதுதான் அரிய செயல் யாது என்பதை ஒருவாறு அறிய முடிகின்றது பெரிய புராணத்தில் சொல்லப்படும் அனைவரும் செயற்களும் செயல்கள் செய் தல்கள்தாம் ஆனால் இயற்புகையார் செய்த செயல்தான் உலகியல் முறையில் நின்று பார்க்கும்போதுகூடச் செய்துகொடு செயலாகக் காட்டி அளிக்கின்றது.

இவர் காவிநீர்ப்பூம் மட்டினத்தில் வாழ்ந்தார். சிவனடியார் வந்து ஏதைக் கேட்டாலும் இல்லை என்னாது கொடுக்க வேண்டுமென்பதே அவரது குறிக்கோலாகும். ஒரு நாள் வயோபி அடியார் ஒருவர் இவரது வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தார் நான் ஒரு பொருளை விரும்பி வந்தேன் அதனைத் தாச் சம்மதமானால் சொல்கிறேன் என்றார் அடியவர். "என் னது எம்பிரான் அடியவர் உடையம்! றயமில்லை நீர் கேளுந் என்றார் இயற்புகையார். வந்த கிறவர் "மன்னு கா தல் உன் மனைவியை வேண்டி வந்தேன் என்றார். உடனே மனைவியை அழைத்து கிறவர் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தார். மனைவியார் முதலில் தயக்கினாராயினும் "நாங்கள் உரைத்த ஒன்றைச் செய்வதைத் தவிர வேறு உரிமை எமக்குில்லை" என்றார் மனைவி.

உழைப்பதற்கு உயர்வுக்குத் தலைவாகை.

நாள் உன் மனைவியை அழைத்துக் கொண்டு போகும் போது உறவினர் தடுப்பார்கள் எனவே சிறித்கூடவரவேண்டுமென்றார். இயற்பகையாரும் அப்படியே செய்தார். சரி இனி நீ போகலாம் என்றார் சிழுவர். கொஞ்ச நேரம் செல்ல சிழுவர் உரக்கக் கத்தினார். இயற்பகை மூலிவர் ஓய்ம்! என்று நீ வருவாய் ஓய்ம்! செயற்கரும் செயலை செய்தலணை ஓய்ம்! என்றதும் இயற்பகையார் சிழுவரிடம் ஒட்டிடி வந்தார். என்ன புதுமை சிழுவரைக் காணவில்லை. இறைவன் இயற்பகையாருக்குக் காட்சி கொடுத்தான்.

வந்த சிழுவர் இயற்பகையின் ஆற்றலைச் சோதிக்கவே வந்தார். மனைவியைக் தருதல் சாதாரண மனிதன் கணவியும் கருமுடியாத தொன்று ஆனால் சாதாரண மனிதன் செயற்கரும் செயலை செய்யும் பெரிமையை மாரும் பொழுது சாதாரண மனிதன் செய்ய முடியாத வற்றையும் செய்கிறான். இத்தகைய செயலை யாரும் செய்ய முடியாமென்று கூறமுடியாது. ஆனால் திருக்குறள் பின்வருமாறு கூறுகின்றது.

“செயற் கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற் கரிய செய்கவாதார்.”

என்று கூறுமேயானால் அதன்படி வாழ்ந்த பெரியார்கள் உலகில் ஒருவர் இருவராவது இருக்கிறார்கள் செய்வார்கள். இச்செயலின் பின்னே உள்ள இயற்பகையின் மனைவியை நன்றினர்ந்தே சேக்கிழார் சுவாரிகள் செயற்கருஞ் செயலை செய்த நிரன் என்ற பட்டத்தை இவருக்கு வழங்கினார்.

குறள் கூறிய செயற்கருஞ் செயல் பலவகைய் படுமேறும். அவற்றுள் எல்லாம் தலைசிறந்தது பிறர் கணவியும் கருக முடியாத இச்செயல் என்று கூறலாம்.

3. சுவபாதம் “புத்தொளி”

★ நேரிமைதான் சமுதாயத்தின் சிறப்பிற்கு அளவுகேள். ★

கடவுள் ஒன்றே

சுவாமிநாதர்

செய்வகாரிகள் சிவன், விநாயகர், முருகன், அம்பாள், விஷ்ணு ஆகிய பல மூர்த்திகளை தாது கோயில்களில் அமைத்து எல்லாத் தெய்வங்களையும் பாடப்படுத்தி வழிபட்டு வருகின்றனர். இதனைக் காண்கின்ற பிற சமயத்தவர்கள் மூடிமுதற் பொருளாகிய ஒரு இறைவனை வாய்க்காமல் பல தெய்வக் கோட்பாடுடையவர்கள் சைவசமயிகள் என இழந்த கருவர். இவ்வாறு கருவது சைவ சமய சான்றிர உண்மைகளைத் தெய்வ உணர்மாட்டாதராவில் பீதற்றலேயாம்.

பல விக்கிரக வணக்கங்களும் ஒன்றிவிடுக்து ஏற்பட்ட தோற்றங் களை தவிர வேறல்ல. பலகாரக் கடைக்காரன் ஒரே மாவில் பிட்டு, இடியப்பம், இட்டனி, முறுக்கு, மொட்டி என்றெல்லாம் பல்வாறான பலகாரங்களைத் தயார் செய்து விடுகிறான். எல்லா விதமான பல காரங்களிலும் மாவு மூலப்பொருளாய் இருப்பது போன்று பல வித மான கடவுள் விக்கிரகங்களிலும் மூலப்பொருள் சிவவேயாகும். இட்ட னியைச் சாப்பிடுபவர்களுக்கும் பசி மாறுகிறது. தோஷைய உட்பவர் களுக்கும் பசி போகிறது. அது போன்று ஒவ்வொரு சைவ சமயத்தவரும் தங்கள் தங்கள் விருப்பத்திற்குரிய கடவுளை வணங்கி அருளைப் பெற லாம்.

மூவர் அருவிய தேவாரத் திருப்பாடல்களில் விநாயகர் பற்றிய குறிப்புக்கள் பகிவொரு பாசரங்களிலும் முருகப் பெருமான் பற்றிய குறிப்புக்கள் நூற்றத்தொழு பாசரங்களிலும் காணப்படுகின்றன. சமய குறவர்கள் சிவரீராளை உபாசை மூர்த்திகளாகக் கொண்ட போதிலும் அவர்களிடம் சிவம் வேறு, விநாயகர் வேறு, முருகன் வேறு, என்ற பேதலித்த எண்ணம் சிறிதும் காணப்படவில்லை. இத்தகைய பேதலித் தலற்ற மாறு பாடற்ற உறுதியான கோட்பாடு ஒவ்வொரு சைவ சமயத் தவரின் உள்ளத்திலும் இரத்தத்திலும் உயிர் நாடியாக ஒன்றித்துள்ளது.

“ ஏகம் ஸ்த; விப்ரா பரதாதந்தி ” என்றொரு வேத வாக்கி யம் உண்டு. “ எக்காலமும் மாறுபாடற்ற கடவுள் ஒருவரே. ஞானி கள் அக்காலனைப் பல நாமங்களால் கருவர் ” என்பது அதன் பொருள்.

✻ கடன் பெறுவது நட்புக்கு உகந்ததல்ல. ✻

இட்டலிப் பிரியணும் தோசைப் பிரியணும் இட்டலி தான் கலை யாவது இவ்வை வேண்டாதான் சுவையாண்டு என்று அடிபடுவதைப் பார்த்து பலகாரக் கடைக்காரன் சிரிப்பது போல விநாயகர் வழிபாடு விறந்தது. இவ்வை முருக வழிபாட்டிலிறத்தது என பக்தர்கள் சண்டை போட்டுக் கொள்வதைப் பார்த்து சிவபெருமானும் சிரிக்கத்தான் செய்வார்.

முன்னாள் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தத்துவத்துலறப் பேராசிரியர் கலாநிதி டி. எம். பி. மகாதேவன் என்னும் பேரறிஞர் இந்து சமய தத்துவம் என்றும் நூலில் கூறும் கருத்துக்களைக் கவனிப்போம்:-

“ ஐர் இந்த சாஸி விக்கிரகங்களை வழிபடும் போது அவன் முழுமுதல் பொருளாகிய நிலையையே வழிபடுகின்றான். இத்து சமயத்தை விக்கிரக ஆராధனைச் சமயம் என்று வருணிப்பது சரியன்று. பொறி புலன்களால் காணமுடியாத பரமான்மாவின் விஷயங்களை திருவுருவம் கள் என்பது சைவசமய நூல்களின் உறுதியான கோட்பாடு. மந்திர மந்தி கைவந்த அநுகரணர்களால் திருவுருவங்கள் பிரதிஷ்டை செய்யப் பட்டு அவற்றில் இறைவன் சாந்தித்தியம் ஆவ பின்பே வசவசமயிகள் கோயில்களில் அத் திருமேனிகளை வழிபடுகின்றனர். அவர்கள் பல வேறு மூர்த்திகளின் திருவுருவங்களையும் வழிபடும் போது ஒரே இறைவனை அவ்விகல்வாம் கண்டு வழிபடுகின்றனர். இவ்வண்மையை பிற சமயத் தவர்கள் உணர்வதில்லை.

விநாயகர் என்றால் தனக்கு மேலாக ஒரு தலைவர் இல்லாதவர் என்று பொருள். சிவம் வேறு விநாயகர் வேறு என்றால் விநாயகர் என்ற திருநாமம் விநாயகப் பெருமானுக்கு உரியதல்லாது. இதனால் திரு மூர்த்திகளின் வெதழின்மையை உணரலாம்.

முருகப் பெருமானும் சிவமும் ஒன்றே என்பதைக் கந்தபுராணச் செய்யுள் ஒன்று குரபன்மன் கூற்றாகக் கூறுகின்றது. முருகானந்த சிறு வணைன்றும் அவரை எளிதில் வெள்ளமுடிபுமென்றும் வண்ணிப் போகும்புச் சென்ற குரபன்மன் முருகப் பெருமான் பிரம விஷ்ணுக்களாலும் காண முடியாத சிவ பரம்பொருள் என்பதை உணர்ந்தான்.

கோலமா மஞ்சளது தன்னில் குலவிய குமரன் தன்னைப் பாலணைன் நிறுந்தேன் அதனால் பரிசினை உணர்ந்திலேன் யான் மாலயன் தனக்கும் ஏனை வாலவன் தமக்கும் யார்க்கும் மூலகாரணமாய் நின்ற மூர்த்தி இம்மூர்த்தி யன்றோ.

— கந்தபுராணம்

விவமம் சக்தியும் வேறல்லி என்பது சமயநூல்முடியு. சக்தி, உமை, கணைசொக்கி, இவர்கூடி, தூர்க்கை முதலிய இருதாயங்கள் ஒரே உமை யம்மைக்கு உள்வன. சிவமும் உமையும் மூலமும் அதன் ஒளிக்கிரணக் களும் வேறாய் பிரிப்பின்றி நிற்பவர் என்பது வேத சிவாகமங்களின் முடியு.

மேலும் பரம்பொருள் ஒன்றே என வலியுறுத்தி வைவத்திரு தி. சக்தியின்வன் ஏழந்தி " சிவனருளமுதம் " என்னும் குலிலுள்ள பின் வரும் பாடல் மூலம் நாம் அறியலாம்.

" சிவனேநின் அருட்புயத்தைய சிறிதேறும் அறியாமல்
அவமே விளம்புகிறார் அறிவே மயங்குகிறார்
புலவரதி யனா மொடு கணபகீதீ கந்தனும்நீ
சிவமக்தி நீயந்தீ இரண்டபரம் பெருந்தம் நீயே".

ஆயின " ஏனறே குலம் ஒருவனே தெய்வம் " என்னும் சிவமே என்பதை நாம் நன்றாக உணரவேண்டும்.

" என்னும் விவமமம் "

கா. கணேசதாயன் J. P

கல்விவின் உபர்வு

பணக்காரர் ஒருவர் ஒருமுறை பாரதியாரின் புலமைமைய் பாசாட்டி யிறு ரூபாய் நேசட்டு ஒன்றை பாரதியாருக்குக் கொடுத்தார். பாரதியார் அதை வாங்க மறுத்துவிட்டார்.

" உங்கள் கைகளில் அந்த நேசட்டை வைத்துக் காட்டுங்கள். அதை நான் எடுத்துக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால், நீங்கள் கொடுக்க நான் வாங்கினால் என் கை தாழ்த்துவீரும். என்னைக் குறி சரஸ்வதி, வட்சயிக்கூர் பணிந்து போகக்கூடாது. அது உல கத்திற்கு நல்லதுல்ல " என்று தமது செயலுக்கு பாரதியார் விளக்கம் தந்தார்.

★ நல்லவர் உள்ளார் நல்லவர் அறிவர். ★

நிர்மாலிய மகிமை

சுவாமிநாதர்

நிர்மாலியம் என்பது கோவில் - சுவாமி - பூசகர் என்பவர்களுடன் மட்டுமே சம்பந்தப்பட்டது; தம் முதலில் என்பதே இறை வழிபாட்டில் உட்பாடு கொண்ட எல்லோரையும் எண்ணமாறும். மேலும் கோவிலிலுள்ள சுவாமிக்குச் சாத்தியவை மட்டுமே நிர்மாலியம்; வீட்டிலுள்ள சுவாமி படங்களுக்குச் சாத்தியவை எவையும் அத்தனையும் வசிய என்பதும் அவர்களது நினைப்புமாம்.

நிர்மாலியம்

காண்பட்டமெல்லாம் நிறைய வண்ண மலர்கள் மலர்ந்திருந்தாலும் அவை யாவுமே நிர்மாலியம் என்று உயர்வைப் பெறுவதேயில்லை எனலாம் காரணம் சுவாமிக்குச் சாத்திய - அவங்கரித்த - அருச்சித்த மலர்கள் மட்டுமே இத்தகைய உயர்நிலைக்கு உரியவையாகின்றன.

அதாவது மலர் (மலரும் நிலை), அலர் (மலர்ந்த நிலை) என்று இரு பருவ மலர்களைவிட ஏனையவை யாவும் நிர்மாலியம் என்ற தகுதியைப் பெற முடியாதவையாகின்றன. ஏனெனில் இவ்விரு பருவ மலர்கள் மட்டுமே வழிபாட்டுக்கு உத்தமமானவை என்பதனாலேயாம்.

நிர்மாலியம் என்பது மேலே குறிப்பிட்டது போல் தனியே மலர்களை மட்டும் கருதுவதாயில்லை எனப்படுகின்றது. ஏனெனில் சுவாமிக்குச் - சாத்திய அவங்கரித்த இவ்வியப் பொருட்களுக்கூட நிர்மாலியம் என்றே புராணங்களிற் குறிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

பிம்ப சுத்தி

பூசகர் ஒருவரின் நாளாந்தக் கோவிற்கு கடமைகளுள் முதலாவதும் முக்கியமானதும் ' பிம்ப சுத்தி ' செய்தல் என்பதாகும்.

அதாவது முதல் நாளில் கோவிலிலுள்ள மூலனிக்கிரகம் அல்லது விகிரகங்கட்கும், ஏனைய தெய்வத்திருமேனிகட்கும், பரிவார மூர்த்திகட்கும் சாத்திய அவங்கரித்த - அருச்சித்த மலர்கள், பச்சிலைகள் என்பவற்றினையும் அவங்காரப் பொருட்கள், ஆடை அணிகலன்கள் போன்றவற்றையும் பச்சிச் சிரத்தையுடன் கழைத்து மந்திரஞ் சொல்லி நீராட்டியோ, நீர் தெளித்தோ சுத்தி செய்தலாம்.

★ விவேகத்தை விட சிறந்த ஒரு வேறு இல்லை ★

மலர்கள் போதியளவு பெற்றுக் கொள்ளக் கூடியநாய்வுள்ள சில பிரசித்தி பெற்ற கோவில்களில் ஒரு நாளிலேயே ஒவ்வொரு காலப் பூஜைக்கு மூன்றும் நிர்மாலியம் கழைவது ஒரு சிறப்பம்சமாகும்.

கழைதல்

கோவில்களில் நிர்மாலியங்களைக் கழையும் போது பின்வரும் முறைகளைக் கடைக்கொள்ளுவது உத்தமமானது என்பதாக பூஜாவிதி நூல்களில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

விக்கிரகங்கள் கல்வாலானது காளை என்றும், திருமேனிகள் உலோகங்களாலானது தானே என்றும் நினைவாது அவையும் உயிரோட்டம் பரிசீலனையே எவ்வளவுதான் கொண்டு பத்துச் சிரத்தையுடன் சுவாமிக்கு நேரகாதவாறு நிர்மாலியங்களைக் கழைதல் வேண்டும்.

இதுபோன்றே நிர்மாலியங்கள் கூட வெறுப் பூசுகள் எனவும் பச்சிலைகள் எனவும் எண்ணாது அவற்றுக்கு நேரகாதவாறும் அவை எவ்வளவுதான் கிடைவுறாதவாறும் கழைதல் வேண்டும்.

கோவிலிற் பூசுகள் நடந்து கொள்வது போன்றே தந்தாறு வீடுகளிலுள்ள சுவாமி படங்களை மீது காத்துய - அலங்கரித்த நிர்மாலியங்களைக் கழையும் போதும் ஒவ்வொருவரும் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதும் கொண்டுத் தெரிய வேண்டியதில்லையல்லவா?

துவிர்க்க வேண்டியவை:

போதுவாகக் கோவில்களிலுஞ்சரி, வீடுகளிலுஞ்சரி நிர்மாலியங்கள் என்பவை சாதாரண மலர்கள் - பச்சிலைகளிலுற் பாய்க்க உயர்ந்ததாகச் சொல்லப் படுவதேயில்லை. மறு நாள் அவை மனிதக்கால்களால் பிதி படக் கூடிய இடங்களிலும் விளக்கு மாற்றினால் கூட்டப்பட்டு ஏனைய குழப்பங்களுடன் சேர்த்துக் கழியுக் குழியுட் போடப்படுவதுண்டு. இதுனைத் தெரிந்து கொள்ளவாம். சில இடங்களில் வீதி ஓரத்தில் கண்டபடி வீதி வறியப்பட்டிருக்கும்.

செய்யத்தக்கவை

கழையப்பட்ட நிர்மாலியங்களை மீண்டும் கோயிற் பூந்தோட்டத்திலுள்ளவையும் வீட்டில் வளர்க்கப்படுபவையுமான மலர்ச் செடிகட்கு அடியிலே சேர்த்து விடுதலே மிகச் சிறந்ததாகும். ஏனெனில் அவை எவரதும் கால்களிற் படுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் இல்லாது போதல் ஒரு

காரணம். மீண்டும் தாய் மரத்திற்கே பரணையாகி விடுதல் மற்றைய காரணம்; மேலும் வெளில், மழை, பனி போன்ற இயற்கைத் தாக்கம் கமினாஸ் சேரடியாகப் பாதிக்கப்படாது நிழலிலே மறைவாய் இடத்தி லிருந்து வாய், மண்ணொடு மண்ணாகி விடுவதும் குறிப்பிட வேண்டிய காரணம்.

கால் நடைகட்கும் இயற்கை உணவாகக் கொடுக்கலாம். இவ்வாறு சொல்வது புண்ணியமான செயலாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இயற் கைக் கொடுக்கும் போது கால் நடைகளின் கால்களில் மிதிப்பட்டுச் சிதை யாகவாறு நிலைத்தொட்டியுட் போட்டு கடிய விசைவிடேயே மீண்டும் சேகரித்து விடுதல் தவ்வதாகும்.

தோஷமற்றவை:

இறைவனுக்குச் சாத்தியவை, அனல்கரித்தவை, அருத்தித் தகவ யாவையுடைய நிர்மலியங்கள் எனப் பொதுவாகக் கொள்ளப்பட்டாலும் பின்வருவன நிர்மலிய தோஷமற்றவை என மிகுத்துச் சொல்லப்பட்டுள் ளது. அவையாவன அறுகு, வில்வம், துளசி, குத்திராட்சமாலை, முத்தி மாலை, இரத்தினமாலை என்பவை.

விக்கிரகங்களையும் தெய்வத் திருமேனிகளையும் அலக்கித் தட்டி டாண்டுகளும் பொன் - வெள்ளி - மீத, நனை அங்கியும் தோஷமற்றவை யாகவே கொள்ளப்படத்தக்கவை. இவ்வறா திலையில் எவரில்வர் அங்கியையும் இவற்றுள் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.

அல்லாதவை:

பின்வரும் பச்சிலைகள், மலர்களைக் குறித்த காலங்கட்டு வைத் திருந்து புண்பு செய்வதற்கு நூல்களில் இடமளிக்கப்பட்டுள்ளது.

அறுகு	—	ஒருகூட்டம்
வில்வம்	—	ஆறுமாதம்
துளசி	—	மூன்று ..
தாமரை	—	வழு நாளர்
தாமம் பு	—	ஐந்து ..
அரளி	—	மூன்று ..
கொக்கு மந்தாரை	—	மூன்று ..
சண்பகம்	—	ஒரு ..

★ ஆயிரக்கம் நயக்கு உண்மையான இன்பம் அளிக்கிறது. ★

இவை உலர்த்திடுப்டினும் கழுவி மீண்டும் ாக்கலாம் எனப்படுகின்றது. ஏனெனில் இச்சத்தர்ப்பங்களில் இவை நிர்மாலியமாக மாட்டாவாம்.

பூஜித்தல்

“எனது நிர்மாலியங்களைப் பூஜித்தவன் ஆரிரம் ஆண்டுகள் மணிதப் பதவியாகி வருந்துவான்” எனச் சிவபிரான் சூகச முனிவருக்குக் கூறியதாகச் செய்தி ஒன்று புராணத்திற் காணப்படுகின்றது.

நாளாந்தம் பூஜைகள் ஒழங்காக நடைபெறும் கோவில்களைத் தவிர்த்து மற்றைய சிங்ஷஞ் சிறு கோவில்களிலும் சில வேளைகளில் வீட்டிலுள்ள சுவாமி படங்கள் மீதுள்ள நிர்மாலியங்களும் கூட அடுத்த நாளிற் கூழாய்ப்படுவதில்லை.

சிவபிரானது நேற்படி கூற்றிலிருந்து நாளாந்தம் நிர்மாலியங்களைக் கழையவேண்டும் கிம்பதும் இறைத் தேவைக்கான மலர்கள் அன்றலர்த்தவையாக இருக்க வேண்டு மென்பதும் மறைமுகமாக உணர்த்தப்படுவதாக கொள்ள முடியும்.

பூச்சொரிதல்:

சுவாமி வீதிவலம் வரும் போது பூச்சொரிதல் இன்று பெருங் கோவில்களில் முக்கிய நிகழ்ச்சியாகிவிட்டது. சொரியப்படும் வரை பரிசுத்தமாகப் பாதுகாக்கப்பட்ட அவை சுவாமி மீது சொரியப்பட்டதும் தமது சிறப்பினை இழந்து போனதாகவே நினைக்கத் தோன்றுகின்றது.

காரணம் அவற்றினைக் காக்களாற் தவிர்க்க முடியாதவாறு எல்லோரும் மிதித்துச் சென்றே செல்வது வழக்கமாகிவிட்டது. சுவாமி மீது சொரியப்பட்டருவால் நிர்மாலியங்களாக மாறிவிட்ட அவற்றையிதித்துச் செல்வது எவ்வகையிலும் நியாயப்படுத்த முடியாத ஒரு செயலாகவே கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு வேளை இவ்வகையிற் சொரியப்பட்ட பூக்களுக்கு விகி விலக்கு ஏதாவது அளிக்கப்பட்டிருக்கலா மென்றே கருதக்கூடக்கின்றது.

பொதுவாக வழிபாட்டில் கடுபாடு கொண்ட எல்லோரும் தத்தம் வீடுகளிலுள்ள சுவாமி படங்கட்கு மலர்களை மட்டுமே சாத்துவதனால், இங்கு நிர்மாலியம் என்பது அவற்றையே பெரிதும் கருதலாயிற்று.

ஆ: கதிரமலைநாதன்

கொடுப்பாளர்த் தடுக்காதே.

தீபாவளி பற்றி ரமண மகரிஷி

ஒரு சமயம் ரமணரின் முன்னிலையில் தீபாவளி பற்றிய பேச்சு எழுந்தது.

அன்பர் ஒருவரின் கேள்விக்குப் பதிலளிக்கும் போது ரமணர் கூறினார்.

“ தீபாவளி பற்றிய பாடல்கள் முன்பு எழுந்தன. அவை பற்றித் தெரியுமா? ”

“ நான் இந்த உடம்பு மட்டுமே என்ற எண்ணம் உடையவனே நரகன். உடல் ஈடு பாட்டை ஒழித்து, ஆத்மா தானாகவே ஒளி விடுவது தான் தீபாவளி. அதாவது தேகாத்ம பாவம் (உடல் பற்று) நீங்கி, ஆத்மாவாய் ஒளி விடுவதே தீபாவளித் தத்துவம் ”

தீபாவளியைப் பற்றி இரண்டு பாடல்களை ரமணர் இயற்றியிருக்கிறார். அவை எழுந்த சூழ்நிலையும் அவையானதுதான். ரமணர் எதையும் தமக்காகச் செய்வதில்லை. பிறருக்காகவே செய்வார். ஞானத்தில் அடையாளமே ஆதுதானே.

ஒரு தீபாவளி தினத்தன்று பகலானது மிகந்த பக்தரான முருகனார் ரமணரிடம் தீபாவளி பற்றி எழுத வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொண்டார்.

முருகனார் சிறந்த கவிஞர். எனவே, “ நீங்கள் கவிதை எழுத சாமோ! ” என்றார் ரமணர்.

முருகனார் ரமணர் எழுதினால் தாமும் எழுதுவதாகக் கூறினார். ரமணரும் ஒப்புக்கொண்டு பிறகு பாக்களை எழுதினார்.

★ இவற்றின் ஒருவனே கொடுப்பவன். ★

முதல் பாலம்:

தால் வேறும் உடல் மட்டுமே என்பவன் தான் நரகன். நரகன் யார் என்று அறிந்து குடும்பம் திருமடியால் அவனைக் கொல்பவனே நாராயணன். ஞானத்தால் நாம் உடல் அல்ல என்று அறிந்து கொள்வது தான் தீபாவளிக்கும்.

“ நரகுடல் நானா நரகுலகு ஆனும்
 நரகன் எங்கென்று உசாவி ஞானத் திகிரியால்
 நரகனைக் கொன்றவன் நாரணன் அன்றே
 நரக சதுர்த்தி நஸ்கிவாராயே ”

இரண்டாவது பாலம்:

உடம்பு நரகம் போன்றது. அதுவே நான் என்ற தவறான கருத்து உடையவன் நரகன் அந்தக் தவறான கருத்தை அழித்து, ஆத்மாவாக ஒளி விடுவதே தீபாவளி.

“ நரக உருவா நடனவாரில் உடல்
 கிரகம் அகம் எனவே கெட்ட - நரகனாம்
 மாயாவிடைய நாராயணாய் மாய்த்துத் தாவாய் ஒளிநீரில்
 தீபாவளியாம் தெளி ”

ஆகவே உடல் பற்று நீங்கி, ஆத்மாவாக ஒளி விட்டுப் பிரகாசிக்க வேண்டும் என்பது தான் தீபாவளி என்பதன் கருத்தாகும்.

ஞானயோகம், பக்தியோகம், கர்மயோகம், ராஜயோகம் ஆகியவற்றில் ஏதேனும் ஒன்று மற்றொன்றைவிட குறைந்த அளவு ஒருவருடைய வாழ்க்கையில் வளர்ச்சி அடைந்திருந்தால் அவர் பஞ்சராமகிருஷ்ணர் வகுத்த வழியில் முழுமையாகத் தன்னை தயார் செய்து கொள்ளவில்லை என்றுதான் அர்த்தம்.

பண்புக்கு பெரும் பலகை கெல்லாம்.

முருகன் பெயருக்கு விளக்கங்கள்

ஊழலாவதற்குரியவர்களுக்கெல்லாம் உதவியளிப்பவன்

இறைவன், பேரும் ஊரும் இவ்வாதவன்; குணமும் குறியும் இவ்வாதவன்; நிறம்பும் இறம்பும் இவ்வாதவன்; ஆரம்பமும் முடிவும் இவ்வாதவன்.

அவ்வாறு அருவமாக இருக்கும் இறைவன் ஆன்மாக்களுக்கு அருள் புரியும் பெருநாடு திருவுருவத் திருமேனிதாய்க்கி அவதாரம் எடுக்கிறான் என்று இத்து சமய ஞான நூல்கள் விரிவாகக் கூறுகின்றன.

இறைவனின் அருட்கிருத்திவ் மூழ்கி பக்தியில் சிளைத்த அனுபூதி மரங்கள், சூழில்வாத இறைவனுக்கு எண்ணற்ற பெயர்களைச் சூட்டி, அவர்மீது தங்களுக்கும் ஆராதபக்தியை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

இறைவனின் கிரும்பு பெயர்களை உச்சரிப்பதால், 'நான், எனது, என்ற அகங்கார மமகாரங்கள் தூய்மை விட்டு நீங்கும்; மனதில் அசுத்தம் அகன்று, பக்தி பெருகும்; உலக பந்தத்திலிருந்து விடுதலை அளித்து இறை வரூடின் இரண்டறக் கலக்கும் மோட்ச நிலை ஏற்படும், பகவானின், நாமங்களை உச்சரிக்க உச்சரிக்க உடலும் புலங்களும் மனமும் புத்தியும் ஆனந்த சாகரத்தில் மிகத்து புனிகம் பெறும்.

இறைவனின் நாமங்கள் 'காளினை உருக்கி உன்னொளியைப் பெருக்கும்' என்பது அருளாளர்கள் கண்ட, உண்மையாகும்.

நாம் வாழும் இன்றைய உலகம் இயந்திர மயமாகிவிட்டது. வாகனம் இயந்திரங்களிலிருந்து வெளியேறும் புனை, காற்றை நசுப்படுத்தி விடுகிறது. தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வெளியேற்றப்படும் சுழிவு நீர் புயி ளையும் கடலையும் அசுத்தமாக்குகிறது. இயந்திரங்கள், வாகனங்களின் இரைச்சல் சத்தம் நம்மைச் சூழ்ந்துள்ள ஓலி அவைகளின் திகாணத்தை இறக்கச் செய்கின்றன. இதனால் ஆபத்து ஏற்படும் என்பதை இப்போது வீட்டுவாசிகளே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

★ மணல் பந்தியிலே குணம் சூப்பியிலே. ★

மங்கலச் சொற்களை அட்சர சுத்தமாக உச்சரிக்கும் போது அவற்றிலிருந்து எழும் ஒலித்திவலைகள் சூழலைத் தூய்மைமாக்கும் திறன் வாய்ந்தவை என்பது அறிவியலாளர் ஒப்புக் கொண்டுள்ள உண்மை. இதனை இந்து சமய ஞானிகள் எப்போதோ உணர்ந்த நாடாந்திரவியலையே இன்று ஆலயங்களில் இறைவனின் திருநாமங்களை உச்சரித்து உலக நன்மைக்காக அர்ச்சனைகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. புனிதப் பொருட்களைக் கொண்ட, ஷோரமங்கள் வளர்க்கப்படுகின்றன.

ஒரு கோடி நரம் இறைவனின் நாமத்தைச் சொல்லிப் பூஜிப்பது கோடி அர்ச்சனை.

ஒரு லட்சம் தடவை இறைநாமத்தைச் சொல்லிப் பூஜிப்பது லட்ச அர்ச்சனை.

ஆயிரம் தடவை இறைநாமம் சொல்லிப் பூஜிப்பது சகல நாமாட்சனை

300 தடவை அவன் நாமம் சொல்லிப் போற்றுவது திரிசுதி.

108 தடவை இறைநாமம் கூறிப் பூஜிப்பது அஷ்டோத்தரம்.

16 தடவை இறைவனின் பெயர்களைச் சொல்லிப் பூஜிப்பது கோடடி அர்ச்சனை

உயிர்களும் உலகமும் உய்யும் பொருட்டு, அருமையிருக்கும் பரம சிவன் எடுத்துக் கொண்ட அருள் திருவுருவங்களில் முருகன் வடிவமும் ஒன்று.

தம்மை வழிபடுபவர்களுக்கு எளிதில் அருள் புரிபவர் முருகிப் பெருமான், குமரனை மனமுருகி வழிபட்டால் துன்பங்கள் நீங்கும், இன்பங்கள் ஓங்கும், இஷ்ட சித்திகள் சித்திக்கப்பெறும் என்பது, வேத காலத்து விபாசர் முதல் இக்காலத்து அனுபூதிமாண்கள் வரை தண்ட உண்மை.

இங்ங முருகப்பெருமாவின் பதினாறு திருநாமங்களை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு, அவற்றில் பொதித்திருக்கும் நத்துவார்த்த விளக்கத்தை சேராக்குவோம்.

1 முருகன் - என்னும் சொல் இறைத்தன்மையும், என்றும் குன்றாத அழகும் இளமையும் வாய்க்கப்பெற்றவன் எனப் பொருள்படும்.

அருள், ஆண்மை, இளமை, இனிமை, எழில் முதலிய நற்பண்புகளுக்கெல்லாம் இலக்கணமாக இயற்கையின் அழகெல்லாம் அவரேயாக அமைந்தவர் முருகப்பெருமான்.

★ எல்லா வாழ்க்கையே இடைய வாழ்க்கை. ★

இவ்வாறான இலச்சணைகளையும் குணாம்சங்களையும் கொண்ட முருகன், அவற்றை, தன்மீது அன்பு செலுத்துபவர்கள் அனைவருக்கும் அருளுவான் என்பது முருகன் அடியார்களின் அனுபவ நம்பிக்கை.

அதனால் முருகனை குழந்தை ஒருவத்தில் வைத்து வழிபடுவது பெரும்பாலான பக்தர்களின் வழக்கமாகிவிட்டது.

2. குமரன் - என்ற சொல், வாலிபத்தன்மையைக் குறிப்பது.

பிரம்மசூரியம் காக்கும் வயதில், ஆன்மையும் வீரமும் அஞ்சாமையும் மிகுந்து நிற்பது இயல்புதான்.

ஆனைவதனையும் அக்கிரமத்தொழும் அநீதிகளையும் மறித்து அவற்றைப் பூண்டோடு ஒழிக்க வேண்டும் என்னும் வைராக்கியமும் துணிவும் வாலிப வயதில் மிகுந்து நிற்கும்.

ஆனைவர், கம்பம், மாணா எனப்படும் ஜூன், சிங்களம், தாரகன் ஆகிய தீய மந்திகளை ஒழித்தவன் குமரன்.

3. காங்கேயன் - என்னும் சொல் கங்கையில் தொன்றித் தவிர்த்தவன் என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது.

லொரிராவின் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து கொன்றிய ஓளிப் பிறழ்புகளை வாயிலும் அக்கினியும் கங்கையிடம் சேர்ப்பித்தனர்.

அந்தப் பிறழ்புகள், கங்கையில் குழந்தையாகத் தவழ்ந்து சரவணப் பொய்கையை எய்தியதை காங்கேயன் என்ற சொல் குறிக்கிறது.

நீ, காற்று, ஆகாயம், நீர், பூமி ஆகிய ஐம்பெரும் பூதங்களின் சம்பந்தம் கொண்டவர் இறைவன் என்பது இடம் தத்துவமாகும்.

4. கார்த்திகேயன் - என்னும் நாமம், சரவணப் பொய்கையில் ஆறு குழந்தைகளாக வடிவம் கொண்டிருந்த முருகன், கார்த்திகை மகனின் அதுவரால் பானாட்டி வளர்க்கப் பெற்றவர் என்பதைக் குறிக்கிறது.

தமிழ்நாட்டுத் தெய்வமாகிய முருகனை வட இந்திய மக்கள் 'கார்த்திகேயன்' என்ற பெயராலேயே குறிப்பிட்டு வருகிறார்கள். "எல்லாப் பெண்களும் இறைவனுக்குத் தாய் போன்றவர்களோ" என்பதனை இந்த வரலாறு சுட்டுவதாகப் பெரியோர்கள் கூறுவார்கள்.

5. சரவணன் - என்னும் நாமம், கங்கையானவன் சீப் பிறழ்புகளைத் தாக்கும் சக்தியின்றி, நாணல் புற்கள் நிறைந்த குவிர்ந்த சரவணப் பொய்கையில் அவற்றை விட்டான் பொய்கையில் பூந்திருந்த

இயோர் நட்பு பெயோர் ஆகரும்.

தரமரை மலர்களில் அந்தத் திபிழம்புகள் ஆறு குழந்தைகளாக வீற்றி
 லும்மன என்று இப்பெயரின் தோற்றத்துக்கான காரணத்தை கந்த
 புராணச் செய்தி கூறுகிறது.

3. த்தன் - என்னும் காமத்துக்கு ' திரண்டவன் ' என்பது பொருள்.

சரவணர் பொய்கையில் வளர்ந்த குழந்தைகளைக் காண்சென்ற
 ிவனும் பார்வதியும், அந்தக் குழந்தைகளின் கவர்ச்சியையும் விவை
 யாட்டுக்களையும் கண்டு மகிழ்ந்தார்கள்.

பார்வதி தேவியார் தாயன்பு கரக்க, அந்த ஆறு குழந்தைகளை
 யும் ஒன்றாகச் சேர்த்து அணைத்துக் கொண்ட போது ஆறு குழந்தை
 களின் உடல்களும் ஓர் உருவம் பெற்றனர்.

கடவுள் அனைவரது ஆற்றல்கள் விவைத்தையும் ஒதுக்கே கொண்ட
 டவன் அடியார்களுக்குப் பற்றுக்கோடானவன் கந்தசுவாமி - என்ற
 பொருளும் சத்தன் என்ற சொல்லுக்கு கொள்ளப்படுகிறது.

7 ஆறுமுகன் - என்னும் நாமம், ஆறு திருமுகங்களைக் கொண்ட
 வன் என்பதைக் குறிக்கும்.

ஆறுமுகங்கள் ஆவன : சசானம், தற்புறமும், அகேரம், வாம
 தேவம், சத்யோஜாதம், அதோமுகம் என்பன.

இவை தோக்கும் திருநாள் சசானம், ஆதாயத்தை தோக்கியும்
 தற்புறமும் - மிழக்கு தோக்கியும், சத்யோஜாதம் - மேற்கு தோக்கியும்
 அதோமுகம் நிற் தோக்கியும் விளங்கும்- இறைவன் எங்கும் நிறைந்தவர்
 என்பதை உணர்த்துவது இது.

ஆறுமுகப் பெருமானிடம் அணைந்துத் தெய்வங்களின் தன்மை
 களும் ஆற்றல்களும் அடங்கிமுள்ளன என்பது இந்தப் பெயரின் பொரு
 ளாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

8 விடிகள் - என்னும் நாமம், வைகாசி மாத விடிக நட்சத்திரத்
 தில் முருகன் அவதாரம் செய்தவர் என்ற காரணத்தால் ஏற்பட்ட
 பெயராகும்.

9 ருகன் - என்னும் திருப்பெயர், அன்பர்களின் உள்ளமரகிய இரு
 தயக் குகையில் அமர்ந்திருப்பவர்; அவர்களைக் காப்பவர் என்ற கருத்தை
 கொண்டது.

★ நாமம் கொடுப்போரைத் தந்தது நீறுத்தாதே. ★

10 கப்பிரமணிப் - என்றும் நாமம் யாகங்களின் போது மும்முறை முருகனைக் கூவி அழைக்கும் பெருமை கொண்டதாக விளங்குவது.

வலதிக தெதியை வளர்க்க ஏற்பட்ட கவாமி சுப்பிரமணியர்.

வேதத்துக்கு முக்கியம் வேள்வி. வேள்விக்கு முதலியார் தி. சீப் பிழம்பாக உதித்து, பண்டைய நான்கு பூதங்களின் சம்பந்தம் பெற்றவர் முருகப்பெருமான்.

அவர் அக்கினி சொரூபமானவர். அதனால் வேள்வி வளர்க்கும் வேதியர்களின் வேத தெதியைக் கண்கரணித்துப் பரிபாசிப்பவர் சுப்பிரமணியராவர்.

11 வேள் - என்றும் நாமம், பக்தர்களால் மிகவும் விரும்பப்படுபவர் எனப் பெருள்படும்.

செந்தமிழ் மொழியிலே, சிவந்த திறம் கொண்ட முருகனை, செல் வேள். முருகவேள் என்று அழைப்பார்கள்.

12 சாமி - என்றும் சொல், சுப்பிரமணியக் கடவுளுக்கு மட்டுமே உரித்தான சிறப்புச்சொல்லாக அமரகோசம் என்றும் வடமொழி நூலில் போற்றப்பட்டுள்ளது.

சுப்பிரமணியரைக் குறிக்கும் போது, " தேவசேனாபதி, சூர் ஸ்வாமி; கஜராகாணுஜ " என்று அமரகோசம் நூல் குறிப்பிட்டுள்ளது.

சிவரிடம் சிவசக்தி ஐக்கிய ரூபமாக தீபீழம்பாக முருகனை உற்பலிந்து, மின்வல் போன்று ஜோலிக்கும் வேலாயுதத்தை தாங்கி, உலக வேடத்துக்காக ஜோலிக் குமாரனாக முகூர்த்தம் கொண்ட சுப்பிரமணியருக்கு 'சாமி' என்ற தனிச்சிறப்பு கிடைக்கிறது.

13 கடம்பன் - என்றும் நாமம், முருகன் கடம்பமலர் மாலைவல அணிந்திருப்பதால் ஏற்பட்ட காரணப்பெயராகும்.

முருகன் தக தகக்கும் சிவப்பு நிறமானவன்; அவன் அணியும் ஆடை செந்திரமானது; அவனின் திருமார்பை அலங்கரிக்கும் மலர் செந்திரமானது. கடம்ப மலரின் நிறம் சிவப்பு. குறிஞ்சி நிலக்கூக்கே உரிய சிறப்பான மரம் கடம்பு.

குறிஞ்சி நிலத்தெர்வமராகக் கொண்டாடப் பெற்ற குமரனைக் கடம்ப மலர்களால் அலங்கரித்தார்கள்.

14 வேலாயுதன் - என்ற நாமம், கையை விட்டு நீங்கிச் சென்று படைவர்களைத் தாக்கும் சக்தி மிக்க வேலை ஆயுதமாக ஏந்தியவன் என்பதைக் குறிக்கும்.

வேலாயுதத்தையும் சுத்தமையும் பரிசுக்க முடியாது. அது அவரது ஞானசக்தியாக விளங்குவது. முருகனுக்கே உரித்தான இதைப் 'படை அரக' என்று போற்றுவார்கள். வினைக்குன்றை அழிக்கும் ஆற்றல் வேறுக்கு உண்டு.

மாயையே உருவான கிரவுஞ்ச மலையை துகள் துகளாகப் பொடிசெய்த வேலைப்போற்றிப் பணிபவர்களுக்குத் துன்பம் எதுவும் ஏற்படாது.

மெஞ்ஞானமாயிய சக்திவேல் அஞ்ஞான இருளைப் போக்குவது அது என்றும் அடியாவர்களைப் பாதுகாப்பது.

15 மயில்வாகனம் - என்றும் திருநாமம், மயிலை வாகனமாகக் கொண்டவர் என்பதால் ஏற்பட்டதாகும்.

பாணை, ஆடு, மயில் என்பன முருகனுக்கு வாகனமாக அமைந்த போதுறும் மயிலுக்கே மிகவும் சிறப்பு தரப்படுகிறது.

வேதங்கள் கூறும் மகாமந்திரமே மயிலாக இயங்குகிறது என்று சமய சாஸ்திர வல்லுநர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

முருகப்பிரான் மயில் மீது எழுந்தருளி, அதன் தோலைக்குள் அடங்கி நடுவே அமர்ந்திருக்கும் எடுப்பான தோற்றம் 'ஹி' என்ற பிரணவத்தில் மத்தியில் அவர் இருப்பதைச் சித்தரிக்கிறது.

இத்திரவாகிய மயிலையும் சூரபத்மனின் பாதி உடலாகிய மயிலையும் முருகன் வாகனமாகக் கொள்வார். இந்திர மயில் வாகனத்தின் தலை வலப்பக்கமும், தோலை இடப்பக்கமும் அமைவும். சூரபத்ம வாகனத்தின் தலை இடப்பக்கமும் தோலை வலப்பக்கமாயும் இருக்கும்.

16 சேவற்கொடியோன் - என்பது, சேவலைக் கொடியாகக் கொண்டவர் என்பதைக் குறிக்கிறது.

புற இருளை அகற்றி சூரியன் உதிப்பதை சேவல் கூலி உணர்த்தும். முருகனின் கொடியிலுள்ள சேவல் - தன்னை வழிபட வரும் அடியாவர்களின் அக இருளை நீக்கி - ஞானசூரியனாகிய முருகப் பெருமான் வருவதை அடியவர்களுக்கு உணர்த்தும் நாதருபமானது என இந்து சாஸ்திர வித்பரிணர்கள் விளக்கம் தந்துகிறார்கள்.

முருகனின் வேறும், மயிலும் போன்றே சேவலும் அடியவர்களின் இடர்களைக் களையும் ஆற்றல்களைக் கொண்டது.

முருகப்பிரானுடைய திருநாமங்களை உள்ளத்தில் அன்புடன் உச்சரித்து இம்மையிலும் மறுமையிலும் உறுதியாக வல்லா நலன்களையும் பெறமுடியும். இந்த உன்மைக்கு அஞ்ஞானர்களின் வரலாறுகள் நமக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாகக் திகழ்வன.

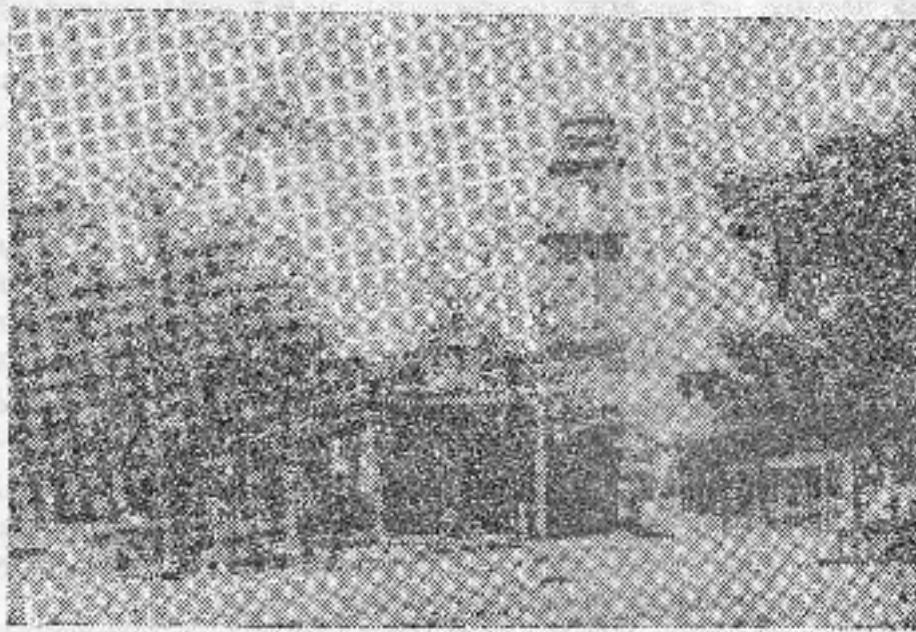
தொகுப்பு : சந்திரியன் ஆச்சிரமம்

★ திருமமதான் ஏழையின் நிர்ந்தர சொத்து ★

சந்நிதியான்

16 - 07 - 1999 வெள்ளிக்கிழமை, தேரம் முற்பகல் 11 மணி 30 நிமிடங்கள் ஆகியிட்டதால் வழமைபோல சந்நிதியான் ஆக்ரமத்தில் வாராந்த வெள்ளிக்கிழவு ஆரம்பமாகி நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. மண்டபத்தில் அடியார்கள் ஊட்டம் சிறிதிரிகராக வந்து சேர்ந்த வண்ணம் இருந்தது.

ஆரம்பத்தில் அங்கே வழங்காதந்தவர்கள் மண்டபத்தில் தூங்கல் விரும்பிய இடக்காகத் தங்கள் வசதிப்படி வந்து அமர்ந்து கொண்டிருந்தாலும் சிந்திசிறிகாகச் சேரத்தொடங்கிய அடியார்கள் ஊட்டம் மண்டபம் நிரம்புமளவுக்கு அதிகரித்து விட்டதால் இறுதியில் அடியார்கள் மண்டபத்திற்கு வெளியேறும் அமரவேண்டிய நெருக்கடி நிலை ஏற்பட்டு விட்டது.

★ விவேகநாத விடர் சிறந்த குரு வேறு இல்லை. ★

நீரதி வெள்ளிதோறும் வெள்ளி நீர்த் தரும், அதனைத் தொடர்ந்து அன்னதானச் செயற்பாடும் ஆச்சிரமத்தில் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக நடைபெறுகின்ற செயற்பாடுகளாகும். இவை இரண்டும் கிருப்தியான முறையில் நின்றவேற வேண்டும் என்பது ஆச்சிரமத்தினுடைய சுவாசிகள் மோகனகால் விவர்களுடைய மிக முக்கியமான எதிர்பார்ப்புக்களாகும். இதனால் இந்த நேரத்தில் சுவாமிகள் இந்த இரண்டு விடயங்களையும் சிறப்பாக நினைவிவற்று முடிக்க வேண்டும் என்பதில் தன்னை மறந்து செயற்பட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள் இது வழமையாக வெள்ளிக்கிழமை தோறும் இடம்பெறுகின்ற விடயங்கள் என்பதை அதிற் பங்குபற்று கின்ற அன்பர்கள் நன்கு அறிவார்கள்.

16-07-94 வெள்ளிக்கிழமை வெள்ளி திரும்வாக மயிலங்காட்டைச் சேர்ந்த திரு. தம்பு சந்திரநாதன் அவருடைய வயதின இடைபக்கவரத்திய சநிதம் சிறப்பாக உடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. அடியாசிகள் கூட்டம் சராசரியாக வெள்ளிக்கிழமைகளில் பெருகின்ற அநாதை - மிகையாகக் கூடிக்கொண்டிருப்பதை அனதாவீர்த்த சுவாமிகளுக்கு மனதில் பவமும், பதற்றமும் ஏற்படத்தொடங்கியது.

அன்றைய அன்னதானத்திற்கு உபயோகம் எனவும் இல்லை. இதனால் அன்னதானத்திற்குரிய செவடி முடிவடைதல் ஆச்சிரமமே தான் வேண்டியிருந்தது. எனவே, ஆச்சிரமத்திலிருந்து அந்நி மறும் பொருட்கள் முடிவடையும் சேர்த்து ஒருவாறு அன்றைய அன்னதானத்தைச் செய்து முடிப்பதற்கு சுவாமிகள் திட்டமிட்டிருந்தார்கள். இதுபோன்ற சந்தர்ப்பங்களை இதற்கு முன்பு சுவாமிகள் பலமுறை எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்ததால் இது சுவாமிகளுக்குப் பழக்கப்பட்ட ஒரு விடயமாகத்தான் இருந்தது. ஆனால் அன்றைய தினம் ஒரு எல்லையைக்கடந்து அடியார்கள் அதிகரித்ததுதான் சுவாமிகளின் பதற்றத்திற்குக் காரணமாகும்.

கனரூபியத்தில் எல்லாவிட முடிந்துவிட்ட நிலையில் நான் என்ன செய்யப் போகின்றேன் - எவ்வாறு சமாளிக்கப் போகின்றேன் ... என்பது உண்மையிலேயே சுவாமிகளுக்கு ஒரு சோதனையாகத்தான் இருந்தது. தன்னுடைய சங்கடமான நிலையை அப்பொழுது அவர்களை எதிர்பார்ப்பு எமது பேரவை உறுப்பினர்களுக்கும் தெரியப்படுத்தி மனமுடைய துன்பத்திற்கு ஏதாவது வழி காணக்கூமா? என சங்கடப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்.

நிகழ்வு முடிவடையும் கட்டத்தில் வந்துகொண்டிருந்த அடியார் கூட்டத்தைக்கண்ட சுவாமிகள் நேரத்திசமாகசமைப்பதற்கு அந்நி இவ்வாறு நிலையில் என்ன செய்வதென்று யோசித்து ஆலயத்துக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும்

பருத்தித்துறை ப. தோ. க. சங்கக் கிணரில் தற்சமயத்திற்கு ஒரு மூடை அரிசியை கடனாக எடுத்து அடியார்களைக் கிருப்பிப்படுத்துவதற்கு முடிவு செய்தார். ஆச்சிரமப் பணியில் சுவாமிகளுக்கு அடுத்த நினைவில் இருந்து செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கும் அவரது மகளை அழைத்து மேலே குறிப்பிட்ட கடையிலிருந்து ஒரு மூடை அரிசியை கடனாக எடுத்து வருமாறு கட்டளைகிட்டார். அதற்கமைய அவரது மகனும் கடைக்கு போவதற்காக ஆயத்தம் செய்தார்.

“ அப்பொழுது கதவைத் திறந்து கொண்டு ஆச்சிரமத்தில் நடைபெறும் அன்னதானப் பணிக்கு இடைக்கிடையே உதவி புரிந்து வருபவரான கா வெட்டி துன்னாலையைச் சேர்ந்த எஸ். ஜெபரட்ணம் அவர்கள் சுவாமிகளிடம் வந்து ஒரு மூடை அரிசி கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அம் மூடையை உங்கள் தொண்டர்களை விட்டு இறக்குங்கள் ” என்று சொன்னார்.

முடிந்து கொண்டிருப்பதை அவதானித்துக் கொண்டிருந்த பேரவை உறுப்பினர்களும் சுவாமிகளும் ஒருவரை ஒருவர் மௌனமாக நோக்கிக் கொண்டனர். இறுதியில் அரிசி கொண்டு வந்த ஜெபரட்ணம் அவர்களைப் பார்த்துச் சுவாமிகள்

“ முருகன்தான் உங்களை இங்கே அனுப்பி இருக்கின்றார். இங்கே வருகை தந்திருக்கும் அடியார் கட்டத்திற்குச் சமைய்பதற்கு மேலதிகமாக அரிசி இல்லையே என்று கவலைப்படிக் கொண்டிருந்தேன். இந்த அரிசி வந்தபடியால் திருப்திபான முறை பீடமாதம் பறிமாறக் கூடியதாக முருகவின் அனுக்கிரகம் கிடைத்து விட்டது ”

என்று சொல்லி அன்றைய அன்னதானச் செயற்பாட்டை பூரண திருப்பியுடன் திறைவேற்றி முடித்தார்.

ஆம்! எவ்வாறோ முடிவடைந்து விட்டது. கற்பொழுது கொடுப்பதற்கு ஒன்றுமில்லையே தான் என்ன செய்வேன் என்று கலங்குகின்ற சூழ்நிலைகள் ஆச்சிரமத்தின் சுவாமிகளுக்கு அரிதாகத்தான் ஏற்படுவதுண்டு. அப்பொழுதெல்லாம்.

ஐயா! கொண்டுவந்திருக்கிறேன் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்

ஐயா! கொண்டு வந்திருக்கிறேன் அதை இறக்குங்கள்.

என்று வறுகின்ற இதுபோன்ற சம்பவங்கள் தான் அங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

கோட்டியல்வர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற தெய்வம் மட்டுமல்ல சந்திரி முருகன், கேட்காமல் பிணைக்கின்ற பொழுதே அவ்வி ஸமுய்குகின்ற அருட் தெய்வம் தான் சந்திரிமுருகன். அதுவும் துய்மையான நோக்கத் துடன் இடம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கும் அன்னதானச் செயற்பாட்டிற்கு அவரின் அருட் பார்வை விடைக்காமலா போகும்.

எல்லாம் அவர் அருளாலே!

ஓம் முருகா!

ந. அரியரத்தினம்

மெய்க்கும் பொய்க்கும் உள்ள தூரம்

முகலாய சமீகரவர்த்தியான அக்பர், தன் அரசவையில் அறிஞர்களுக்கும், கவிஞர்களுக்கும் முதன்மையான இடத்தைக் கொடுத்திருந்தார்.

ஒரு சமயம் அரசவை கூடிருந்தது. அதில் அறிஞர்கள் பலர் வீழ்ந்திருந்தனர்.

அப்போது அக்பர், "உண்மைக்கும் பொய்க்கும் உள்ள தூரம் எவ்வளவு?" என்று ஒரு கேள்வி கேட்டார். அங்கிருந்த அறிஞர்கள் அத்தனை பேரும் வீழ்ந்தனர்.

அரசவையில் இருந்த விக்கலவியான பிரிபல் உடனே எழுந்து "அரசே! நான்கு விரல் தூரம்" என்றார்.

அதைக் கேட்ட அக்பர், "எப்படி" என்று வினாவினார்.

உடனே பிரிபல், "அரசே! எதையும் காதால் கேட்பது பொய். கண்ணால் காண்பதுதான் மெய். அதனால் தான் பொய்க்கும் மெய்க்கும் உள்ள தூரம், நம் காஜிற்கும் கண்ணிற்கும் உள்ள தூரமான நான்கு விரல் தூரமே" என்றாராம்

★ ஆன்மீகம் நமக்கு உண்மையான இன்பம் அளிக்கிறது. ★

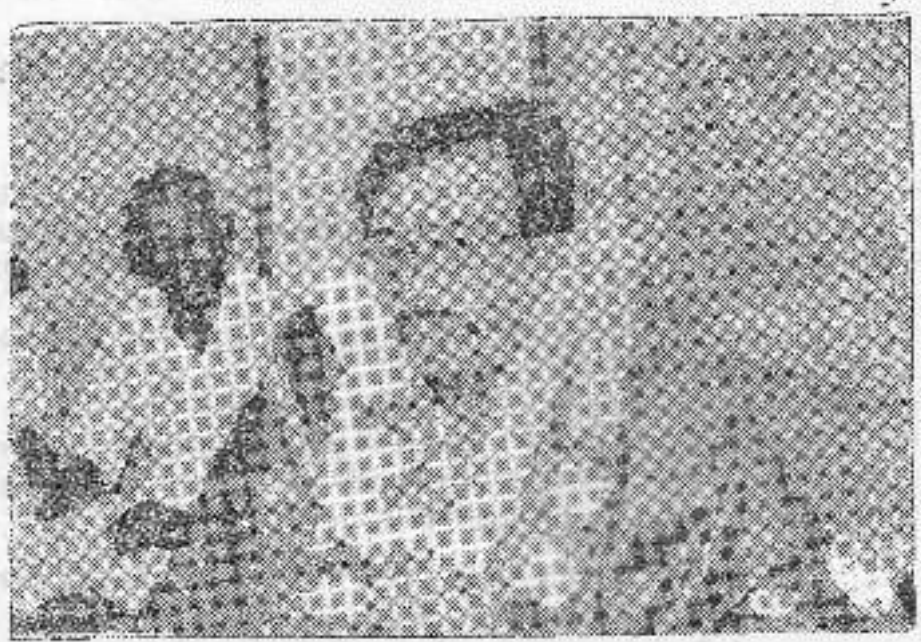
சந்தியாள் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டிப் பேரவை
 வடமராட்சி மக்களின் அனுசரணையுடன்

செஞ்சொற் செல்வர் திரு. ஆறுதிருமுருகன்

அவர்களின்

தன்னலம் கருதாத் தொண்டு நலம் பாராட்டி.

நிகழ்த்திய விழா

மேற்படி விழா 09 - 10 - 1999 சனிக்கிழமை காலை சந்திதி
 வேலவருக்கான அபிஷேக, ஆராதனைகளைத் தொடர்ந்து சந்தியாள்
 ஆச்சிரமத்தின் பேரவையின் தலைவர், திரு. சு. திருப்பரங்கிநாதன்
 அவர்களின் தொடக்க உரையுடன் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ கோமகந்திர பரமாச்சாரிய
 சுவாமிகள் "அவர்களின் தலைமைமீல் கோலாகலமாக நடைபெற்றது."

★ வரழக்சகக்ர, பயிற்சி பெறுவதுதான் கல்வி ★

நல்லகல் குருமகா சந்திரானம் அவர்கள் தமது தலைமைபுறையில் விழா நாயகர் எங்கலம் இறைவனால் தொண்டு நிலைக்கு ஆட்கொள் வப்பட்டார் என்பதனைபற்றி, இலண்டனில் நடைபெற்ற சர்வதேச இந்து மைய மகா நாட்டிற் கலந்து கொண்டு எமது சைவ பாரம்பரியத்தினை, எமது நாகரிகத்தினை, எமது கலை, கலாச்சாரங்களைய எழுச்சி பெறச் செய்துள்ளார்கள் என்பதனையும் குறிப்பிட்டார்கள். கலாமி விவேகா னந்தர் அவர்கள் எங்கலம் எமது இந்து முத்திரையைச் சர்வதேச அரங்குகளிற் பெறாதித்தார்கள் என அங்கலமே பொறித்து வந்துள்ள, விழா நாயகரின் தொண்டு நலம் வார்த்தைகளால் லீலித்துரைப்பதற் கரிய தென்றும் அவர்களின் தன்மை கருதாத், தன்மையினால் யாவும் லீலாசிப்பணமாக உவந்தலெக்கின்ற பெருந்தன்மை அளவிடற்கரியதென் றும் சர்வதேச அரங்கில் சிவத்தமிழ்த் செல்வி, கலாநிகி ருரணபண்டித கலாவித்தகி அவர்களின் பணியைப் பின்பற்றி, அவர்கள் மேற்கொண்டுள்ள பணிகள் மெய்மேலும் சிறக்கக் கலியுகவரதன் கந்தகலாமியாரதும் நல்லகல் குருமணி அவர்களினதும் ஆசிரியை வேண்டித் தமது தலைமை புறையினை தீவறுவு செய்தார்கள்.

வாழ்த்துரை வழங்கியவர்களாகிய பருத்தித்துறை பூர் சாரதா சேலாச்சிரம முதுவர் கலாமி நித்யபாணந்தா அவர்கள், பருத்தித்துறை உதவி அரசு அதிபராய் இருந்து இளைப்பாறியவரும் சமராதான தீலாஹு மாகிய திரு. சி. முருகேசம்பிள்ளை அவர்கள் பருத்தித்துறைப் பிரதேச உதவித் திட்டபிட்டு பணிப்பாளர் திரு. நா. மீகந்திரன் அவர்கள் சட்டத்தரணிகள் சங்கப் பேராஷகர் திரு. இ. உருத்திரா (B. Sc. London) அவர்கள், பருத்தித்துறை ஹாட்டில் கஸ்தூரி ஆசிரியர் திரு. ஆ. சிவநாதன் அவர்கள் ஆலியோர் எமது விழா நாயகர் அவர்கள் தமது மனம், மொழி, மெய் ஆகிய சிரிசரண சுத்தியோடு உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையும் அர்ப்பணித்து வாழ்வின்ற பெருந்தி திலையினை விசந்துரைத்தார்கள்.

பேரவையினர் மற்றும் வடமராட்சி கம்பன்குறக அமைப்பாளர் கள், கரவைவாய் திருவிடியோ படப்பிடிப்பாளர்கள் சிற்பாலயக் கலைஞர் திரு. ஜீவரத்தின ஆசாரியார் ஆலியோர் விழா நாயகருக்குப் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவித்தார்கள். அத்துடன் பேரவையி லொல் பரராட்டுப்பத்திரம் ஒன்றும் வழங்கப்பட்டது.

பதினாறு வழங்கிய விழா நாயகர் அவர்கள் இலண்டன் மாநகரில் வேல்ஸ் நகரத்திலுள்ள குன்றத்தமரன் ஆலயத்தின் சிறுவருட் பொலி வையுக் இலண்டனில் வதியும் தமிழர்கள் தமது தாயகப் பற்றி எத் துணை பற்றுடைவவர்களாக வாழ்வின்றார்கள் என்பதனையும் தமிழ்ப்

★ மாதுவும் மதுவும் திணையின் அடிப்படை ★

பின்னாளில் ஆங்கில ஒலியங்களைத் தமிழொலியங்களாக்கி அருட் பாடல்களைப் பரராயணம் செய்கின்றார்கள் என்பதனையும் எந்திலை வீற்றுர் எமது தனித்துவமான கலை, கலாச்சாரங்களைப் பேணுலதீர் பெருவிருப்புடையவராக வாழ்கின்றனர் என்பதனையும் எடுத்து உரைத் தார்கள். மேலும் எமது சத்திதி முருகன் ஆவயம், கீரிமலை நடுவேஸ் வரம் ஆகியவற்றைத் தம் மணக்கண்முன் நிறுக்கி பூஜிக்கின்றார்கள். தமது காவலிக்கல்களைச் செலுத்துகின்றார்கள் என்பதனையும் எடுத்துக் காட்டினார்கள்.

மொழிவியல் நாட்டில் வாழும் தமிழர்கள் எமது மொழி, மதம் பற்றி எத்துணை பெருமதிமுடையவர்களாய் வாழ்கின்றனர் என்பதனையும் அங்கொல்லாம் எமது கலை, கலாச்சாரம் மீளிரச் செய்வதற்கும் எமது மொழி, மதம் பேணப்படுவதற்கும் எமது நெய்நெடுகள் வேண்டப்படு வனவாகும் என்பதனையும் எடுத்து விளக்கினார்கள்.

அதனை அடுத்து தொண்டைமரணாறு வீரகத்திப்பின்னை யகா வித்தியாலைய மாணவ மாணவியர்தும் கரவெட்டி ஞானாசாரியார் கவி ஞானி மாணவ, மாணவியர்தும் கலை நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற்றன.

சுற்றில் நன்றியுரை நிகழ்த்திய எமது பேரவைகள் உப செய லாளர் பண்டிதர் க. முத்துவேலு அவர்கள், விழாநாயகிகள் ஜனநபதி யாகிய இன்றுவையில் அருள்மிகு பரராஜசேகரப்பின்னையார் ஆவயத்தில் நிகழ்த்தப்பெற்று பாராட்டு விழாவினை அடுத்து, எமது பேரவை வட மராட்டி மக்களின் அனுசரணையுடன் இவ்விழாவை எடுப்பதில் பெரு மகிழ்ச்சி தெரவின்றதென்பதனையும் அதுவும் விழாநாயகர் அவர்களின் பெற்றோர்கள் முன்னிலையில் இவ்விழாவிற் பாராட்டக்கூடாததமை யைப் பெருமதிமாக நோக்குகின்றதென்பதனையும் எடுத்துக் கூறினார்கள்.

விழாமுடியில் பூி முருகன் அடியார்கள் யாவருக்கும் மாமேகநர பூஜை வழங்கப்பட்டது.

தனி மனிதன் எவ்வளவு ஆற்றல் உடையவனாக இருந்தாலும், அபத்தான காலத்தில் உறவினர் உதவியின்றி நிலைத்து நிற்க முடியாது.

- விதூரநீதி

பணம் பந்தியிலே குணம் குப்பையிலே

ஓம் நமசிவாய

குரு வழிபாடு

சைவ சமயத்தின் பொதுநூலாக வேதமும் நிறப்பு நூலாக ஆகமங்களும் காணப்படுகின்றது. ஆகமங்கள் சிவவழிபாட்டின் முலான மணிகளது ஆன்மிக ஈடுதொத்ததைக் கூறுகின்றது. சைவ நூற்பாதங்கள் மட்டுமன்றி குரு, லிங்கம், சங்கம வழிபாட்டையும் முக்திக்குரிய வழிகளாகக் கூறியிருப்பதைக் காண்கின்றோம். இதை அடியொற்றியே சைவ சித்தாந்த சாக்ரீரங்களும் குரு, லிங்க, சங்கம வழிபாட்டைப்பற்றிக் கூறியிருக்கின்றது. இவற்றில் குருவழிபாடு பற்றிச் சருக்கமாக நோக்குவோம்.

குரு என்றால் அறியாமையைப் போக்குபவர் என்பொருள்படும். அறிவும் ஆற்றலும் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற நூலாராயணை நவ்வி போதிப்பவரை, கிட்சை அமித்தவரை குரு எனலாம். இந்துநாகரிக வரலாற்றில் குருபாரம்பரியமானது மிகமுக்கியமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. அத்திரி, ஆங்கிரஸாபரத்துவாசர், வசிப்டர், வாமதேவர், விசுவாமித்திரர், கண்கவர் போன்ற மிகவர் வேதகாலத்தில் குருவாக விளங்கி ஆத்மஞானம் பரவு உதவினர். உபநிஷத காலத்தில் யாஜ்ஞலக்ஷியர், நாரதர், யான், பிரஜாபதி, உக்கலாகர், போன்றோர் நூல்குருவாக விளங்கினர். விவாசர் குருபாரம்பரியத்தின் ஆதர்பு புருஷராவர் இவ்வாறு குருபாரம்பரியமும், குருவழிபாடும் இன்றுவரை பெணீவருவது சன்கூடு.

இறைவனே குருவாக விளங்கிய பலாத்தர்ப்பங்களை இந்துநாகரிக வரலாற்றில் காண்கின்றோம். சிவன் வேத, ஆகமங்களை உபதேசித்தது மட்டுமன்றி கல்லாலமர நிழலில் தட்சணாமுர்த்தியாக சன்காதி முனிவர்களுக்கு நூல உபதேசம் செய்தமையும். சதாசிவன் திருக்கயிலாயமலையில் இருந்து அகச்சத்தானார் சாரியார்களாகிய திருநந்தி தேவர், சனற்குமாரர், சத்தியநாணகரீனி, பரபுஷோதிமுனிவர் ஆவியோருக்கு தத்துவ உபதேசம் செய்தமையும் முருகப்பெருமான் லிவ்லுக்கே குருவாகி பிரணவப் பொருளை உபதேசித்து சுவாமிநாதர் ஆரியமையும்

நிக்கனமாக இருப்பது ஒரு தலைநெந்த அறச்சொல்

இருஷணபரமாத்மா அருச்சுனனுக்கு பகவத் கீதையை உபதேசித்தமை யும் அன்றிச் சிவபெருமான் சுந்தரமூர்த்தி கலாமிகளுக்கு “பித்தாப் பிஹை ரூடி -- எங்கும்” திண்டைவாழ் அந்தவார்தூர் அடியார்க்கும் அடியேன் “என்றும் அருண்மொழித்தேவனுக்கு “உலகெலாம்” என்றும் முருகப் பெருமான் கச்சியப்பர்சிவாச்சாரியாருக்கு “இகடசக்கரச் செம் முகம் ஐந்துளான்.....” என்றும் அருணகிரிநாதனுக்கு “முத்தைத்திரு பத்தித்திருநகை .. - -” என்றும் அடியெடுத்துக் கொடுத்தமைய இவர் களுக்கு இறைவன்தான் குரு என்பதைக் காட்டி நிற்கின்றது.

இவை மட்டுமன்றி சைவசித்தாந்த சாஸ்திர நூல்கள் இறைவனை குருவாக வருகின்றான் என்பதை ஆணிக்கரமாகக் கூறுகிறது. பழக்கப் பட்ட விவங்குகளாகக் கொண்டு வேறு விவங்குகளைப் பிடிப்பது போல ஆணை, கன்மம், மாயை ஆகிய முற்றவர்களை அடைய சகவருக்கு முன்னே சிவன் ஒரு சூதாரத்தைத்தீயிற்று (குருவாக) வந்து அவர்க்கிட முன்வ பாசத்தைக் கொடுக்கின்றான் என்பதை உமாபதிசிவாச்சாரியார் தனது திருவருட்பயனில் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

“பார்வைவியை மாக்களை முன் பற்றிப் பிடித்தற்காம்
பேர்வைவியைக் காணாடி புவி.”

இத்தேயிமுனைவியே திருநானசம்பத்தருக்கு அம்மையப்பராக வும் மாணிக்கவாசகருக்கு குருந்தமர நிழலிலே பரமசாரிபராகவும் திரு மூன்றுக்கு நந்திவடிவிலும் குருவாக வந்தமையை திருமுறைகள் எமக்குக் காட்டி நிற்கின்றது. மணிவாசகர் தனது திருவாசகத்திலே

“குருமணி தன் தான் வாழா”
“அருபத்து ஒருவன் அவனிடில் வந்து
குருபான் ஆடு அருளிய கொருமையும் ...”
“புவலியிற் சேவடி திண்டினன் காண்க
சிவன் எவ்வாறும் தெரினன் காண்க”.....

போன்ற அடிகள் மூலம் காட்டி நிற்கின்றார் திருமூலர் தனது திருமத்திரத்திலே

“குருவே சிவம் எனக்காறினன் நந்தி...” என்பதோடு
“நந்தி யருளாலே மூலனை நாடிப்பின்
நந்தி யருளாலே சதாசிவன் ஆயினேன்
நந்தி யருளாலே பெய்ஞானத்தை நன்கினேன்
நந்தி யருளாலே நான் இருந்தேனே.”

எனக்கூறுகிறார்.

★ தீயேவர் நட்பு பேயோர் ஆக்கும். ★

இத்தவணையில் இழைவன் குருவாக வருவதைத் தடுத்தர்ப்பங்களை ஒருக்கமாக நோக்கினோம் எதிர்மறாக குரு தெய்வம் என்னின்ற கருத்துக்களும் இத்துப் பல்பாட்டில் போற்றப்பட்டு வருவதைக்காண்கின்றோம். எழுத்தறிந்தவன் இழைவன் என்பது வேதகாலத்தில் இருந்தே போற்றப்பட்டு வருவதைக் காணலாம். குருவேயிரமா, குருவே விஷ்ணு, குருவே மகேஸ்வரன் எனக்கூறுவது மட்டுமன்றி 'குருவைத் தெய்வமாகப் போற்று' (ஆராய்கேவோபவ) என உபநிடதம் கூறுவதும் சித்திக்கக்கூறு. மகாபாரதத்தில் உசஸவன் நுரோணாச்சாரியாரைத் தெய்வமாகப்போற்றி கவிபண்ணிவாய் சினைசெய்து குருபக்தி செலுத்தி வழிபட்டு வந்ததைப்பற்றி கற்றமை குருபக்தியின் மேன்மையைக் காட்டி நிற்கிறது இவற்றையிட குருபக்தி, குருவின் தக்துவம் பற்றி குருவை என்னென்றால் விவக்கமாகக் கூறுகின்றது. பின்வரும் குருகதைக் கலோகரம் குரு தெய்வம் என்பதை தெளிவுபடுத்தி நிற்கின்றது.

"குரு பிரம்மா குரு விஷ்ணு குருதேவோ மகேஸ்வர
குரு சாகஷாத் பாயிரம் தன்மை ஸீதரவே நம"

எனவே குருவை வழிபட்டால் இழைவனை வழிபட்டதற்குச் சமம் என்பதன்றி வெணுண்ட கோபக்திற்குப் பாத்திரமானால் குரு காப்பாற்றுவார். குருவின் கோபக்திற்கு பாத்திரமானால் எனரும் காப்பாற்றுவானாய் என்பதும் குரியனின் குட்டைத் தாங்கினாலும் குரியனின் குட்டைப் பெற்றிருக்கின்ற நிலைகுட்டை தாங்கியாய் என்பதும் குரு சிவனைவிட மேலானவன் என்பதைக் காட்டி நிற்கிறது.

மாணவரை இருநோயினியாகவும் குருவை நோய்தீர்க்கும் மருத்துவராகவும் உவமித்து மாணவரின் தேவைகளை ஆசிரியனே தெரிந்து கொள்ளவும் அதற்கு வேண்டியவை செய்யவும் வல்லவர் எனிலும் கருத்தும் வலியுறுத்தப்படுகிறது.

"அகத்தியு நோபக் குளவீனர் அன்றி அதனை
நந்தவரும் காண்பரோ நான்."

என்கிறது திருவருட்பயன்.

அதாவது அறியாமையிற் செஞ்ஞன்டு அவதூறுமும் ஆண்மாக்களுக்கு ஆதரவளித்துக் கடைத்தேற்றுக்கூடிய ஆற்றல் குரு ஒருவருக்கேயுண்டு என்பின்ற கருத்தை திருவருட்பயனில் உமாபதிசிவாச்சாரியார் தெளிவுபடுத்துகிறார். இத்தவணையில் 'கு' என்றால் இருளி 'ரு' என்றால் ஒளி என்றும் பொருள் கொண்டு அஞ்ஞான இருளை நீக்குபவர் குரு என்ப பொருள் கூறுகிறது.

தொடரும்.....

செ. நந்த கத்தியதாரன் B. A. (Hons)

★ தம்மம் கொடுப்போரை கதித்து நறுத்தாதே. ★

Easy way to Learn English

PART 21

NAVARATHHIRI FESTIVAL

Navaraththiri festival is celebrated in every hindus home all over the world. It is a festival to offer Pooja to "Sakthi". It Commences in the month of October.

The first three days, hindus offer pooja to Thurka, the goddess of braveness or war.

The next three days are meant for Luxmi the goddess of wealth.

The last three days are considered to be important for the Students and others concerned with education.

A part from these nine days the consecutive 10-th day is celebrated as Vijayathasamy. People from all walks of life celebrate this day in a grand way. They wash their tools they use and keep them in the shrine room before the deities and worship.

It is an Auspicious day to the children to begin writing the Tamil alphabets. People offer flowers, fruits, Kadalai, Aval, and sweets to Sakthi who gives victory in life. At the end, these eatables are served to those who attended the festival. Students particularly observe this festival with piety and divinity.

S. Thuraiajah
(English Tutor)

அன்பு இருந்தால் சுகம்தரும் சுகம்.

கார்த்திகை மாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

05 - 11 - 99 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்
அறிமுகவுரை திரு. சு. திருப்பரங்கிரிநாதன்
(பேரவைத் தலைவர்)

விடயம் : ' பண்ணிசை '

வழங்குபவர் : தேனருவி வே. சிவஞானம்
(பக்கவாத்திய சகிதம்)

12 - 11 - 99 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்
அறிமுகவுரை : திரு. தி. வேல்நம்பி
(விரிவுரையாளர், யாழ் / பல்கலைக்கழகம்)

சொற்பொழிவு : ' திருவருள் '

வழங்குபவர் : இளம்சைவப்புலவர் தி. செல்வமனோகரன்

19 - 11 - 99 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்
அறிமுகவுரை : க. அருள்லிங்கம்
(பேரவை உறுப்பினர், சீமெந்து கூட்டுத்தாபனம்)

சொற்பொழிவு : ' வாக்குக்கு அருணகிரி '

வழங்குபவர் : செல்வன் A. அனுசாந்தன்

26 - 11 - 99 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

ஞானச்சுடர் மாத வெளியீடு

கார்த்திகை - 1999

வெளியீட்டுரை : திரு. ப. ஆனந்தநடேசன்
(இலங்கை வங்கி பருத்தித்துறை)

மதிப்புரை : கவிஞர் சோ. பத்மநாதன்

வாசகர் போட்டி

முதல் பத்து மலரிலும் (1999 ஜனவரி - ஒக்டோபர்) வெளியிடப்படும் விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக வாசகர் இடையே போட்டி ஒன்று நடைபெறவுள்ளது. இப்போட்டியில் வெற்றி பெறுவோருக்கு வழமைபோல பெறுமதியான பரிசில்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டி தொடர்பான விபரங்கள் நவம்பர் மாத இதழில் வெளியிடப்பட்டு போட்டி நடாத்தப்பட்டபின் அது பற்றிய முடிவுகள் 2000 ஜனவரி மலரில் வெளியிடப்படும்.

அன்பான வேண்டுகோள்

மலருக்குப் பொருத்தமான, தரமான சொந்த ஆக்கங்களை இலகு தமிழில் எழுதி எமக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு சமயப் பெரியார்களையும், அறிஞர் பெருமக்களையும் அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

மலர்க் குழு :

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை மன்றாட்டுப் பேரவை.
செவ்வச்சந்நிதி, தொண்டைமானாறு.